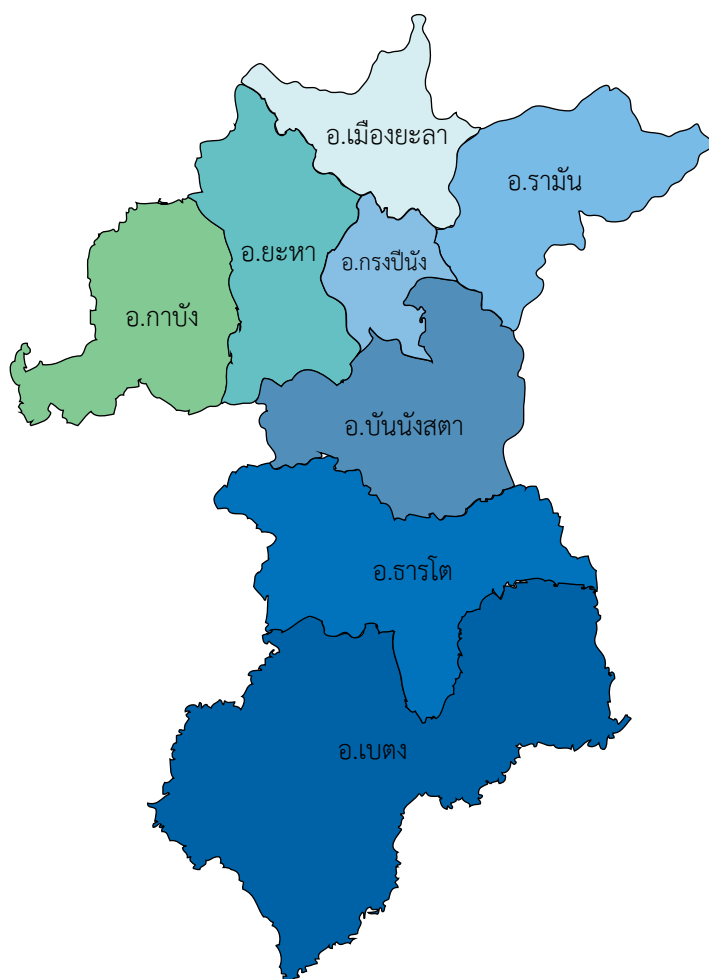

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัดยะลา

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดโดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่
- 2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ก่อนทำการนัดหมาย เพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษานิเทศ ที่มที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัด ในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูลตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด : ดำเนินการจัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่จังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่าง กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และสำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ จังหวัดยะลา ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยสามารถสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดทั้ง 5 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริม พัฒนา ปรับปรุงผลผลิตทางการเกษตรทุเรียนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและการส่งออกสู่ AEC ตอนใต้ โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ทุเรียน” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 18 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 15 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 3 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรมเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 15 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 14 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 1 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนามาตรฐานสินค้า OTOP สู่อสากล โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “สินค้า OTOP” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 18 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 13 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 5 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : เสริมสร้างยะลาสันติสุขหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “หมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 11 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 8 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 3 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ด้านการศึกษา สุขภาพและอาชีพ โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 13 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 13 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐบาล เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงานโดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก – ค
คำนำ	
อภิวานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด	20
2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	22
2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และ ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน	28
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	33
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	40
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	47
3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	55
3.5 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5	62
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ในปัจจุบัน	69
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	74
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : ตารางเปรียบเทียบจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)	
ภาคผนวก ค : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ง : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
– คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– ประมวลผลการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	23
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	69
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	70
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	71
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	72
แผนภาพที่ 6 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5	73

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : ผลิตรัณฑ์มวลรวมจังหวัด อนุกรมใหม่ ตามราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต จังหวัดยะลา พ.ศ. 2550 - 2554	6
ตารางที่ 2 : จำนวนพื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ปี พ.ศ. 2554	7
ตารางที่ 3 : ข้อมูลด้านการปศุสัตว์ที่สำคัญจังหวัดยะลา ปี พ.ศ. 2556	8
ตารางที่ 4 : พื้นที่และผลผลิตการเลี้ยงปลาน้ำจืดของจังหวัดยะลา ปี พ.ศ. 2550 - 2553	9
ตารางที่ 5 : มูลค่าการค้าชายแดนไทย – มาเลเซีย ด้านศุลกากรเบตง จังหวัดยะลา ปีงบประมาณ 2552 - 2556	10
ตารางที่ 6 : จำนวนนักท่องเที่ยวผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองอำเภอเบตง ปี พ.ศ. 2551 - 2554	11
ตารางที่ 7 : จำนวนประชากรจังหวัดยะลา จำแนกตามสภาพแรงงาน ปี พ.ศ. 2553 - 2556	11
ตารางที่ 8 : จำนวนและอัตราป่วยต่อแสนประชากรด้วยโรคเบาหวานและโรคความดันโลหิตสูง จังหวัดยะลา ปี พ.ศ. 2553 - 2556	15
ตารางที่ 9 : ข้อมูลแหล่งน้ำของจังหวัดยะลา จำแนกรายอำเภอ ประจำปี พ.ศ. 2554	17
ตารางที่ 10 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	24
ตารางที่ 11 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	26
ตารางที่ 12 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	27
ตารางที่ 13 : ผลิตรัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	33
ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ทุเรียน”	35
ตารางที่ 15 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตรัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ทุเรียน”	39
ตารางที่ 16 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตรัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ทุเรียน”	39
ตารางที่ 17 : ผลิตรัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	40
ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ”	42
ตารางที่ 19 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตรัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ”	46
ตารางที่ 20 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตรัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ”	46
ตารางที่ 21 : ผลิตรัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	47
ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สินค้า OTOP”	49
ตารางที่ 23 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตรัณฑ์ที่มีศักยภาพ “สินค้า OTOP”	54
ตารางที่ 24 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตรัณฑ์ที่มีศักยภาพ “สินค้า OTOP”	54
ตารางที่ 25 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	55
ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “หมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง”	57
ตารางที่ 27 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “หมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง”	61

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 28 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “หมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง”	61
ตารางที่ 29 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5	62
ตารางที่ 30 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต”	64
ตารางที่ 31 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต”	68
ตารางที่ 32 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	75

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียนการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สํารวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิตอาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้มีความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแนวทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ต่อไป
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)	ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงาน ทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้มีการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบกิจการที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ
ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)	ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่ง ในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่ง มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงานของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงานจะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น พนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงานของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตามเป้าหมาย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงานซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพ และได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่ คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติและข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยจังหวัดยะลา ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดยะลาฉบับนี้ขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญและจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีการผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนาในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 – 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆ ที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากรายงานแผนพัฒนาจังหวัดยะลา ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561)¹ และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4 และ 2.5) เป็นการวิเคราะห์ของทีมที่ปรึกษาเกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

จังหวัดยะลาเป็นจังหวัดที่อยู่ใต้สุดของประเทศไทย มีอาณาเขตติดกับประเทศมาเลเซีย อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครตามทางรถไฟสายใต้ 1,039 กิโลเมตร หรือตามถนนเพชรเกษมสายใหม่ 1,084 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 4,521 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2.8 ล้านไร่

แบ่งเขตการปกครองแบ่งออกเป็น 8 อำเภอ ประกอบด้วย

1. อำเภอเมืองยะลา	5. อำเภอยะหา
2. อำเภอเบตง	6. อำเภอรามัน
3. อำเภอบันนังสตา	7. อำเภอกาบัง
4. อำเภอธารโต	8. อำเภอกรงปินัง

ภูมิประเทศโดยทั่วไปมีลักษณะเป็นภูเขา เนินเขาและหุบเขา ตั้งแต่ตอนกลางจนถึงใต้สุดของจังหวัด มีที่ราบบางส่วนทางตอนเหนือของจังหวัด ได้แก่ บริเวณที่ราบแม่น้ำปัตตานี และแม่น้ำสายบุรีไหลผ่าน อยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลปานกลางถึงสูงมาก โดยเฉลี่ยระหว่าง 100-200 เมตร พื้นที่ส่วนใหญ่ปกคลุมด้วยป่าดงดิบ และสวนยางพารา มีเทือกเขาที่สำคัญ 2 เทือกเขา คือ เทือกเขาสันกาลาคีรี เริ่มจากอำเภอเบตง เป็นแนวยาวกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย และเทือกเขาปิไลซึ่งเป็นเทือกเขาอยู่ภายในเขตตำบลบูดี ตำบลบันนังสาเรง อำเภอเมืองยะลา อำเภอกรงปินัง และอำเภอรามัน

2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดยะลา ปี พ.ศ. 2554 พิจารณาจากมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี เท่ากับ 59,554 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 51,274 ล้านบาท ในปีก่อนหน้า เท่ากับ 8,280 ล้านบาท มีรายได้เฉลี่ยต่อหัว (GPP per capita) เท่ากับ 120,552 บาทต่อปี เพิ่มขึ้นจาก 105,233 บาท ในปีก่อนหน้า

¹ แผนพัฒนาจังหวัดยะลา 4 ปี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556

เศรษฐกิจจังหวัดยะลาขึ้นอยู่กับภาคเกษตรเป็นสำคัญ มีโครงสร้างร้อยละ 52.2 ของภาคผลิตรวมทั้งจังหวัด โดยมีสาขาเกษตรกรรมเป็นสาขาที่สร้างรายได้หลักในภาคเกษตร ส่วนภาคนอกการเกษตร มีโครงสร้างร้อยละ 47.8 มีสาขาที่สร้างรายได้หลักในภาคนอกการเกษตร คือ สาขาการขายปลีกขายส่งฯ สาขาการบริหารราชการแผ่นดินฯ สาขาอุตสาหกรรม และสาขาการศึกษา ตามลำดับ

ตารางที่ 1 : ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด อนุกรมใหม่ ตามราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต
จังหวัดยะลา พ.ศ. 2550 - 2554

(หน่วย : ล้านบาท)

สาขา	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554p
ภาคเกษตร	16,908	18,103	15,026	25,903	31,100
สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ การป่าไม้	16,874	18,079	14,998	25,873	31,070
สาขาประมง	34	25	28	30	31
ภาคนอกเกษตร	20,640	20,537	21,068	25,371	28,454
สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	131	124	143	120	118
สาขาอุตสาหกรรม (การผลิต)	2,598	2,885	2,478	3,301	4,215
สาขาไฟฟ้า ก๊าซและการประปา	414	410	469	501	534
สาขาการก่อสร้าง	1,069	1,540	1,513	1,899	1,403
สาขาการขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	4,429	4,435	4,501	6,261	7,150
สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	268	342	355	405	439
สาขาขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	1,077	1,144	1,160	1,137	1,212
สาขาค้ากลางทางการเงิน	1,120	1,232	1,237	1,371	1,567
สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ	1,449	1,507	1,481	1,660	1,573
สาขาการบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	4,278	2,750	3,306	4,118	4,903
สาขาการศึกษา	2,700	2,980	3,135	3,318	3,932
สาขาบริการด้านสุขภาพและงานสังคมฯ	836	880	993	960	1,005
สาขาการให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	264	300	291	308	392
สาขาลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	7	8	7	14	10
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	37,548	38,640	36,094	51,274	59,554
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (บาท)	80,621	81,750	75,214	105,233	120,552
จำนวนประชากร (1,000 คน)	466	473	480	487	494

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวบรวมโดยสำนักสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดยะลา 4 ปี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2: ตารางที่ 42, หน้า 52)

หมายเหตุ: p = ตัวเลขเบื้องต้น

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร

จังหวัดยะลา มีเนื้อที่ทั้งหมด 2,865,672 ไร่ ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดมีอาชีพทำการเกษตรเป็นหลักเนื่องจากสภาพดินและสภาพภูมิอากาศที่เหมาะสม ทำให้เหมาะแก่การประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยจังหวัดยะลามีพื้นที่ถือครองเพื่อทำการเกษตรจำนวน 1,786,297 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 62.33 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด มีครัวเรือนเกษตรกรทั้งสิ้น 71,445 ครัวเรือน พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดอันดับหนึ่ง คือ ยางพารา ซึ่งมีพื้นที่ปลูกกระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ โดยอำเภอที่มีการปลูกยางพารามากที่สุดคือ อำเภอเบตง พืชเศรษฐกิจอื่นที่มีความสำคัญรองลงมา ได้แก่ ข้าว ไม้ผล เช่น ทุเรียน ลองกอง มังคุด เงาะ และกล้วยหิน เป็นต้น

ตารางที่ 2 : จำนวนพื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ปี พ.ศ. 2554

พืชเศรษฐกิจ	พื้นที่ปลูก (ไร่)								
	อ.เมือง	อ.เบตง	อ.บันนังสตา	อ.ธารโต	อ.ยะหา	อ.รามัน	อ.กาบัง	อ.กรงปินัง	รวม
ยางพารา	50,709	379,782	194,958	178,280	188,288	159,789	127,628	82,665	1,362,045
ข้าว	19,053	-	482	-	1,556	27,917	-	243	50,507
ทุเรียน	3,894	3,261	17,138	11,841	3,082	3,006	739	4,198	47,159
ลองกอง	2,162	3,517	10,542	12,322	3,931	4,780	2,761	4,497	44,512
มังคุด	1,146	2,045	297	2,332	601	628	72	229	7,350
เงาะ	1,062	422	151	1,684	263	525	24	394	4,525
ส้มโชกุน	14	468	8	35	263	2	64	42	896
กล้วยหิน	43	191	3,362	482	29	24	38	235	4,404
ปาล์มน้ำมัน	1,072	473	7	5	475	4,681	62	21	7,066

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดยะลา (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดยะลา 4 ปี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2 : ตารางที่ 44, หน้า 53)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ในปี พ.ศ. 2556 จังหวัดยะลามีเกษตรกรที่ประกอบอาชีพการเลี้ยงสัตว์จำนวนกว่า 36,686 ราย พื้นที่ที่มีจำนวนผู้เลี้ยงสัตว์มากที่สุด คืออำเภอรามัน รองลงมาคืออำเภอบันนังสตา และอำเภอเบตง ตามลำดับ ซึ่งเกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรที่เลี้ยงสัตว์แบบรายย่อย มีจำนวนสัตว์ที่เลี้ยงในแต่ละครัวเรือนไม่มากนัก และเป็นการเลี้ยงแบบปล่อยตามธรรมชาติ ไม่มีการจัดการเลี้ยงดูที่ถูกต้อง เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่ยึดการเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพเสริมเพราะมีอาชีพหลักอยู่แล้ว เช่น การทำสวนยางพารา สวนผลไม้ ทำไร่นา เป็นต้น โดยปศุสัตว์ที่เกษตรกรนิยมเลี้ยงได้แก่ โคเนื้อ แพะ เป็ด และไก่ เป็นต้น รายละเอียดจำนวนและมูลค่าการผลิตของสัตว์แต่ละชนิดแสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 : ข้อมูลด้านการประมงที่สำคัญจังหวัดยะลา ปี พ.ศ. 2556

รายการ	จำนวนสัตว์เลี้ยง (ตัว)	จำนวนเกษตรกร (ครัวเรือน)	มูลค่าผลผลิต (บาท)
เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ (รวมทุกอำเภอ)	-	36,686	-
รายการสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญ :			
โคเนื้อ	33,490	12,020	824.10
กระบือ	383	92	23.10
สุกร	4,917	131	100.69
ไก่ไข่	73,517	813	38.18
ไก่เนื้อ	32,931	1,017	9.37
ไก่พื้นเมือง	63,021	4,108	114.67
เป็ด	232,943	12,140	19.41
แพะ	49,326	9,740	167.10
แกะ	4,165	863	17.14

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดยะลา (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดยะลา 4 ปี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561), ฉบับ

นำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2 : ตารางที่ 59-60, หน้า 64-65)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

จังหวัดยะลา เป็นจังหวัดที่ไม่มีอาณาเขตติดต่อกับทะเล แต่มีศักยภาพด้านการประมงน้ำจืดเนื่องจากมีแหล่งน้ำธรรมชาติและแหล่งน้ำที่ก่อสร้างหรือปรับปรุงขึ้นเพื่อการเพิ่มผลผลิตทางการประมง ส่งผลให้เอื้อต่อการทำประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ทั้งนี้ส่วนใหญ่จะทำการประมงในลักษณะการเลี้ยงปลาในบ่อและกระชัง ผลผลิตที่ได้จะไว้บริโภคภายในครัวเรือนและบางส่วนจำหน่ายเป็นรายได้เสริม

จังหวัดยะลา มีเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์น้ำจืด จำนวน 3,438 ราย รวมเนื้อที่ 1,535.69 ไร่ โดยอำเภอเมืองยะลาเป็นพื้นที่ที่มีเกษตรกรทำการประมง และมีเนื้อที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดมากที่สุด จากข้อมูลพื้นที่และผลผลิตการเลี้ยงปลา พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่นิยมเลี้ยงปลากินพืช เนื่องจากต้นทุนการเลี้ยงปลากินพืชต่ำกว่าปลากินเนื้อ และการดูแลเอาใจใส่น้อยกว่า พันธุ์ปลากินพืชที่นิยมเลี้ยง ได้แก่ ปลานิล ปลาดู ปลาตะเพียน ปลาจีน ปลาไน เป็นต้น ส่วนปลากินเนื้อ ได้แก่ ปลาดุก ปลาหมอ เป็นต้น พื้นที่ในการเลี้ยงปลากินพืชมากกว่าปลากินเนื้อ แต่ปลากินเนื้อมีผลผลิตมากกว่าปลากินพืช เนื่องจากผู้เลี้ยงปลากินเนื้อจะเลี้ยงในเชิงพาณิชย์ ส่วนการเลี้ยงปลากินพืชผู้เลี้ยงไม่ค่อยจับปลา มาบริโภคหรือจำหน่าย จึงนิยมเลี้ยงตามธรรมชาติปล่อยให้ปลาหาอาหารกินเอง

ตารางที่ 4 : พื้นที่และผลผลิตการเลี้ยงปลาน้ำจืดของจังหวัดยะลา ปี พ.ศ. 2550 - 2553

ชนิดปลา	ปี 2550		ปี 2551		ปี 2552		ปี 2553	
	พื้นที่ทำการ ประมง (ไร่)	ผลผลิต (กก./ไร่)	พื้นที่ทำ การประมง (ไร่)	ผลผลิต (กก./ไร่)	พื้นที่ทำ การประมง (ไร่)	ผลผลิต (กก./ไร่)	พื้นที่ทำ การประมง (ไร่)	ผลผลิต (กก./ไร่)
ปลานิล	302.10	431.91	781.49	194.62	561.59	255.56	631.07	239.02
ปลาตะเพียนขาว	389.67	355.87	273.28	95.40	287.94	128.58	281.42	265.55
ปลาไน	8.75	366.86	21.50	7.44	19.02	312.91	19.02	189.32
ปลาจีน	44.98	629.61	277.34	270.21	93.29	230.67	17.34	692.04
ปลาดุก	167.86	898.31	420.51	513.33	414.14	723.12	420.20	1,075.05
ปลาหมอ	40.72	814.83	2.16	555.56	2.00	15.00	2.00	0.00

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดยะลา (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดยะลา 4 ปี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561), ฉบับนำเสนอ
สำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2: ตารางที่ 62, หน้า 66)

การทำประมงในจังหวัดยะลามีวัตถุประสงค์เพื่อการบริโภคเพื่อการดำรงชีพโดยมาก ส่วนการประกอบอาชีพประมงเพื่อจำหน่ายเป็นธุรกิจประกอบการนั้นยังมีน้อย ส่งผลให้การประกอบอาชีพประมงมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากเกษตรกรในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยาง ประกอบกับแหล่งน้ำเพื่อประกอบการทำการประมงยังไม่เพียงพอ

2.2.3 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

ในปี พ.ศ. 2555 จังหวัดยะลา มีโรงงาน จำนวนทั้งสิ้น 328 โรงงาน แบ่งเป็นโรงงานจำพวก 1 จำนวน 82 โรง จำพวก 2 จำนวน 34 โรง และจำพวก 3 จำนวน 212 โรง มีเงินลงทุนรวมทั้งสิ้น 7,297 ล้านบาท การจ้างงาน 6,191 คน โดยมีโรงงานกระจายตัวอยู่ทั่วไปในทุกอำเภอ โดยอำเภอเมืองมีจำนวนโรงงานมากที่สุด และอำเภอธารโตเป็นอำเภอที่มีโรงงานน้อยที่สุด

สาขาอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด 3 อันดับแรก ของจังหวัด ได้แก่

- อุตสาหกรรมยาง ประกอบด้วย การผลิตผลิตภัณฑ์ยางเป็นหลัก เช่น ยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง น้ำยางข้น ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 28 โรงงาน เงินลงทุน 915,682,820 ล้านบาท มีการจ้างคนงาน 1,342 คน

- อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ ประกอบด้วย การผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้เป็นหลัก เช่น แปรรูปไม้ยางพารา รองลงมา ได้แก่ อัดน้ำยาและอบไม้ยางพารา และทำวงกบประตู - หน้าต่าง ตามลำดับ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 59 โรงงาน เงินลงทุน 788,746,700 ล้านบาท คนงาน 2,132 คน

- อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน ประกอบด้วย การผลิตเครื่องเรือนจากไม้เป็นหลัก เช่น ตู้ โต๊ะ เตียง ชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 16 โรงงาน เงินลงทุน 556,323,480 ล้านบาท คนงาน 745 คน

นอกจากนี้ จังหวัดยะลา ยังมีโรงงานผลิตกระแสไฟฟ้า ซึ่งอยู่ในอุตสาหกรรมทั่วไป ประกอบการผลิต ส่ง หรือจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า รวมจำนวน 3 โรงงาน ได้แก่ โรงงานผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังงานน้ำ จำนวน 2 โรงงาน และผลิตกระแสไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล จำนวน 1 โรงงาน รวมเงินลงทุน 3,658.432 ล้านบาท คนงาน 244 คน

2.2.4 ศักยภาพด้านการค้าชายแดน

จังหวัดยะลาเป็นจังหวัดชายแดนใต้ มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศมาเลเซีย มีด่านชายแดนจำนวน 1 แห่ง คือ ด่านศุลกากรเบตง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

มูลค่าการค้าชายแดนประเทศไทยกับมาเลเซีย ด้านจังหวัดยะลา โดยผ่านด่านศุลกากรเบตง ประจำปีงบประมาณ 2552 – 2556 มีมูลค่ารวม 22,457.75 ล้านบาท แยกเป็นมูลค่าการส่งออกรวม 21,681.92 ล้านบาท และมูลค่าการนำเข้ารวม 775.83 ล้านบาท ซึ่งจังหวัดยะลา มีมูลค่านำเข้าสินค้าเพียงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกสินค้ารวมทั้งหมด ส่งผลให้มีดุลการค้าเกินดุลอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 5 : มูลค่าการค้าชายแดนไทย – มาเลเซีย ด่านศุลกากรเบตง จังหวัดยะลา ปีงบประมาณ 2552 – 2556
(หน่วย : ล้านบาท)

การค้าชายแดน	ปีงบประมาณ					รวม 5 ปี
	2552	2553	2554	2555	2556	
มูลค่าการค้ารวม	2,596.02	4,295.07	5,503.44	5,673.76	4,389.46	22,457.75
ส่งออก	2,461.32	4,168.76	5,349.61	5,488.98	4,213.25	21,681.92
นำเข้า	134.7	126.31	153.83	184.78	176.21	775.83
ดุลการค้า	2,326.62	4,042.45	5,195.78	5,304.21	4,037.04	20,906.10

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดยะลา (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดยะลา 4 ปี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561), ฉบับ
นำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2: ตารางที่ 70, หน้า 78)

สินค้าส่งออกที่สำคัญ 10 อันดับแรก ได้แก่ น้ำยางข้น ยางผสมสำเร็จ ยางผสม (คอมพาวนด์) ที่ผสมคาร์บอนแบล็ค ยางสีกิม น้ำยางสด ยางแท่ง ยางแผ่นรมควันชั้น 3 เศษยางจากต้นยาง ไม้ยางพาราแปรรูป และภาชนะบรรจุแก๊สแอมโมเนียเก่าใช้แล้ว

สินค้านำเข้าที่สำคัญ 10 อันดับแรก ได้แก่ ภาชนะบรรจุแก๊สแอมโมเนียเก่าใช้แล้ว แก๊สแอมโมเนียเหลว ดอกไม้สด อุปกรณ์สำหรับนั่งร้าน (เก่าใช้แล้ว) นั่งร้านเคลื่อนที่ คาร์บอนแบล็ค (ชนิดแผ่น) เอ็น 330 สกาน์แคปซูล ไม้แปรรูป บอยเลอร์ ใช้สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมไม้อัด และโฟร์คลิฟเก่าใช้แล้ว

2.2.5 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและบริการ

จังหวัดยะลา มีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลายทั้งด้านศาสนา วัฒนธรรม และสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญอยู่ในพื้นที่อำเภอเบตง “ใต้สุดสยาม เมืองงามชายแดน” เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดยะลา มีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติอยู่มากมายเช่น บ่อน้ำพุร้อน สวนไม้ดอกเมืองหนาว ป่าฮาลา-บาลา สถานที่ท่องเที่ยวทางศาสนา คือ พระมหาธาตุเจดีย์พระพุทธธรรม เป็นมหาธาตุเจดีย์ที่สวยงาม และใหญ่ที่สุดในภาคใต้ สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คือ อุโมงค์ปิยะมิตร เป็นอุโมงค์ดิน ซึ่งอดีตขบวนการโจรคอมมิวนิสต์มลายา สร้างไว้เพื่อเป็นใช้เป็นฐานปฏิบัติการเพื่อหลบภัยทางอากาศในอดีต นอกจากนี้ยังมีอาหารการกินที่อุดมสมบูรณ์ และขึ้นชื่อเรื่องความอร่อย เช่น ไก่เบตง กบฏเขา เคาหยก ผักน้ำ ผลไม้มีมากมายตามฤดูกาล เช่น ทุเรียน มังคุด ลองกอง เงาะ และส้มโชกุน ซึ่งเป็นผลไม้ที่ปลูกมากในอำเภอเบตง เพราะมีอากาศและอุณหภูมิที่เหมาะสม ทำให้มีรสชาติหวานอมเปรี้ยวเล็กน้อย เป็นที่ติดใจแก่ผู้มาเที่ยวชม

และได้ล้มลองรสชาติของส้มโชกุน นอกจากนี้อำเภอเบตงมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศมาเลเซีย นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียจึงนิยมเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในช่วงวันหยุดเทศกาลที่สำคัญทั้งหลาย เช่น ปีใหม่ ตรุษจีน สงกรานต์ และฮารีรายอ เป็นต้น

จากความร่วมมือจากภาครัฐและภาคเอกชน มีการจัดงาน จัดกิจกรรมต่างๆ ตลอดทั้งปี เพื่ออนุรักษ์ประเพณีอันดีงามและจูงใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเบตงเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจของอำเภอเบตง และเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของเมืองเบตง ให้มีความหลากหลาย เช่น เบตงตรุษจีนมหามงคล เทศกาลไก่เบตง งานถนนท่องเที่ยว งานกึ่งกาชาดเบตง ซึ่งได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี ทั้งจากประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ นอกจากนี้ในปี พ.ศ. 2554 ได้มีการเปิดด่านศุลกากรเบตงแห่งใหม่ที่มีความทันสมัย และรวมหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องมาให้บริการนักท่องเที่ยวในทีเดียวกันเพื่อบริการนักท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกในการใช้บริการเพิ่มขึ้น ส่งผลให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับ อำเภอเบตงมีความปลอดภัยสูงเมื่อเทียบกับสถานการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จึงสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวต่างชาติให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวได้อย่างมั่นใจมากขึ้น

ตารางที่ 6 : จำนวนนักท่องเที่ยวผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองอำเภอเบตง ปี พ.ศ. 2551 - 2554

รายการ	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554
นักท่องเที่ยวทั้งหมด (คน)	230,939	209,311	241,677	258,216
- มาเลเซีย (คน)	194,809	184,407	217,253	238,934
- สิงคโปร์ (คน)	1,967	2,742	2,869	3,396
- ชาตินอื่นๆ (คน)	34,163	22,162	21,555	15,886

ที่มา : ด่านตรวจคนเข้าเมืองเบตง (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดยะลา 4 ปี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561), ฉบับนำส่ง สำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2: ตารางที่ 69, หน้า 76)

2.2.6 ศักยภาพด้านสังคม และคุณภาพชีวิต

2.2.6.1 ประชากรและแรงงาน

ในปี พ.ศ. 2556 (ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน) จังหวัดยะลา มีประชากร ที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไปจำนวน 385,791 คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน มีจำนวน 280,691 คน เป็นผู้มีงานทำ จำนวน 278,450 คน มีผู้ว่างงาน ประมาณ 2,241 คน หรือมีอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.6 เป็นชาย 1,561 คน และหญิง 680 คน

ตารางที่ 7 : จำนวนประชากรจังหวัดยะลา จำแนกตามสภาพแรงงาน ปี พ.ศ. 2553 - 2556

สถานภาพแรงงาน	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556
ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป	264,530	371,967	379,889	385,791
1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	261,417	262,192	267,940	280,691
1.1 กำลังแรงงานปัจจุบัน	261,417	262,192	267,940	280,691
- ผู้มีงานทำ	259,739	261,302	264,267	278,450
- ผู้ว่างงาน	1,678	890	3,673	2,241

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดยะลา 4 ปี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561), ฉบับนำส่ง สำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1: ตารางที่ 16, หน้า 16)

ตารางที่ 7 : จำนวนประชากรจังหวัดยะลา จำแนกตามสภาพแรงงาน ปี พ.ศ. 2553 – 2556 (ต่อ)

สภาพภาพแรงงาน	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556
1.2 ผู้ที่รอฤดูกาล	-	-	-	-
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	106,113	109,775	111,949	105,106
- ทำงานบ้าน	27,849	28,335	31,524	26,997
- เรียนหนังสือ	46,077	50,632	47,852	46,629
- อื่น ๆ	29,187	30,808	32,573	31,480

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดยะลา 4 ปี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561), ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1: ตารางที่ 16, หน้า 16)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

เนื่องจากกำลังแรงงานส่วนใหญ่ของจังหวัดยะลา (ประมาณร้อยละ 45) มีการศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 29.5) และต่ำกว่าระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 15) ประกอบกับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ทำให้การค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นแหล่งดูดซับแรงงานในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการมีน้อย แรงงานส่วนหนึ่งจึงเลือกไปทำงานในประเทศมาเลเซีย จากการสำรวจของบัณฑิตอาสาสมัครแรงงานจังหวัดยะลา เมื่อเดือนมิถุนายน 2556² พบว่ามีแรงงานจากจังหวัดยะลา เดินทางไปทำงานในประเทศมาเลเซีย จำนวน 1,143 คน โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 90 ไปทำงานในร้านอาหารประเภทต้มยำ (พนักงานเสิร์ฟ กู้ก ผู้ช่วยกูก) และส่วนใหญ่ไปโดยการชักชวนจากญาติพี่น้องที่เข้ามาทำงานหรือประกอบธุรกิจอยู่ในมาเลเซีย ส่วนที่แจ้งการเดินทางผ่านด่านตรวจคนหางานในปี พ.ศ. 2556 โดยใช้เอกสารใบเบิกทางผ่านแดนหรือ Border pass (1 ตุลาคม 2555 - 30 กันยายน 2556) เดินทางเข้าประเทศมาเลเซีย (ขาออก) จำนวน 46,181 คน และเดินทางกลับประเทศไทย (ขาเข้า) จำนวน 38,384 คน

ในส่วนอัตราการว่างงาน แม้ว่าจะเหตุการณ์ความไม่สงบแต่จำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงานยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของภาคใต้ เนื่องจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดยะลาส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับภาคเกษตร (โดยเฉพาะยางพารา) ที่ยังมีการขยายตัวค่อนข้างดี รวมทั้งมีโครงการจ้างงานของภาครัฐหลายโครงการ เช่น โครงการสร้างงานและจ้างงานเร่งด่วนของ กอ.รมน. ภาค 4 ส่วนหน้า, โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการด้านแรงงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นต้น

2.2.6.2 การศึกษา

การให้บริการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดยะลาจัดตั้งสถานศึกษาครอบคลุมพื้นที่เขตบริการได้ทุกตำบล ทุกหมู่บ้าน โดยสถานศึกษาทุกแห่งมีห้องเรียน และชั้นเรียนอย่างเพียงพอต่อการรับนักเรียนทั้งหมดในช่วงปีการศึกษา 2558 - 2561

ที่ผ่านมาการจัดการศึกษาของจังหวัดยะลาประสบความสำเร็จด้านการขยายโอกาสทางการศึกษา โดยสามารถเพิ่มจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุระหว่าง 15-59 ปี จากร้อยละ 8.83 ในปี พ.ศ. 2551 เป็นร้อยละ 9.0 ในปี พ.ศ. 2554 อัตราการเข้าเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 ซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับ ค่อนข้างสูง เมื่อเปรียบเทียบกับประชากรวัยเรียน และการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 มีแนวโน้มอัตราการศึกษาต่อสูงขึ้น โดยพบว่านักเรียนในระดับปทุมวัย

² อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดยะลา 4 ปี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561), ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 20

และระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่ยังคงเข้าศึกษาในสถานศึกษาของรัฐ ส่วนระดับมัธยมศึกษา มีสัดส่วนจำนวนนักเรียน เข้าเรียนในสถานศึกษาเอกชนสูงกว่าสถานศึกษาของรัฐ โดยเฉพาะสถานศึกษาเอกชนที่เปิดสอน วิชาสามัญควบคู่วิทยาศาสตร์ ได้รับความนิยมจากผู้ปกครอง และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ในปริมาณสูงมาก โดยมีการกระจายที่ตั้งของสถานศึกษา ในทุกอำเภอ แต่กลับพบการกระจุกตัวจำนวนมากของผู้เรียนในสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ที่มีชื่อเสียงในชุมชนเมือง นอกจากนี้ ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา อัตราการออกกลางคันของนักเรียน มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เนื่องจากมาจากการดำเนินการโครงการสนับสนุน การจัดการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย 15 ปี

ด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา มีจำนวนเพียงพอตามเกณฑ์ โดยมีสัดส่วนครูต่อนักเรียนโดยภาพรวมในอัตรา 1 : 20 โดยจะมีปัญหาบ้างเกี่ยวกับคุณสมบัติของครู ที่ไม่ตรงกับกลุ่มสาระวิชาที่สอน แต่สามารถแก้ปัญหาได้โดยการพัฒนาความรู้ให้สามารถสอน ได้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามที่แต่ละสถานศึกษาขาดแคลน แต่โดยที่สถานการณ์ความไม่สงบ เกิดขึ้นอยู่อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น เพื่อเป็นการสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษา ฝ่ายบริหารจะต้องดำเนินการหรือสร้างมาตรการในเรื่องความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน การให้สวัสดิการ การสร้างความก้าวหน้าในอาชีพ รวมถึงการพัฒนาบุคลากรในสาขาวิชาที่ขาดแคลน ในส่วนของอาคารและครุภัณฑ์ของสถานศึกษา โดยภาพรวมแม้พบว่า จำนวนและสภาพความเพียงพอ ด้านนี้ ที่รัฐบาลจะลงทุนให้การสนับสนุนงบประมาณมาเพื่อช่วยแก้ไขปัญหามาเป็นประจำทุกปี แล้วก็ตาม แต่ด้วยปริมาณสถานศึกษาในความรับผิดชอบที่มีจำนวนมาก นอกจากสถานศึกษาขนาดเล็กแล้ว ก็ยังพบความไม่ทั่วถึงในสถานศึกษาขนาดกลางอีกด้วย ทั้งครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอน หรืออาคารเรียนและอาคารประกอบ เพื่อการทดแทนอาคารเก่าที่มีสภาพชำรุดจากอายุการใช้งาน ที่เกินกว่า 20 ปีอีกจำนวนมาก

การจัดการอาชีวศึกษา เป็นการให้บริการทางการศึกษาด้านอาชีพ ซึ่งมีสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดยะลา เป็นผู้รับผิดชอบ จำนวน 5 แห่ง คือ

- (1) วิทยาลัยเทคนิคยะลา
- (2) วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา มีการเปิดสอนสายอาชีพ

ตามหลักสูตรที่กำหนด คือ ระดับ ปวช. ปวส. และระดับปริญญาตรี นอกจากนี้ยังได้จัดการสอน ในวิชาชีพพระยะสัน

- (3) วิทยาลัยสารพัดช่างยะลา
- (4) วิทยาลัยการอาชีพเบตง
- (5) วิทยาลัยการอาชีพรามัน และยังจัดการศึกษาวิชาชีพพระยะสัน

ให้แก่เยาวชน/ประชาชนในจังหวัดด้วย การรับนักเรียน/นักศึกษา/ผู้เรียนเพิ่มเติม ปีการศึกษา 2553 พบว่า นักเรียนเข้าเรียนเป็นไปตามเป้าหมาย ที่กำหนด อันเนื่องมาจากนโยบายเรียนฟรี 15 ปี อย่างมีคุณภาพตามนโยบายของรัฐบาลที่เพิ่มโอกาสให้เด็กและเยาวชนที่ไม่ได้เข้าเรียนบางส่วน ได้ศึกษาต่อ ด้านคุณภาพนักเรียน/นักศึกษา/ผู้เรียน พบว่า ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของนักศึกษา ระดับ ปวช. และ ปวส. ประจำปีการศึกษา 2551 – 2554 เฉลี่ยในภาพรวมร้อยละ 93.96 ทั้งนี้ ยังพบปัญหาด้านคุณภาพการศึกษาเกี่ยวกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสามัญ 3 วิชาหลัก (ภาษาไทย คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์) ในผู้เรียน

จำนวนมาก อันเป็นผลสืบเนื่องจากทักษะพื้นฐานที่ค่อนข้างต่ำในระดับประถมศึกษาศึกษา และมัธยมศึกษาก่อนหน้านี้เข้าเรียนด้านวิชาชีพ

การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา สถานศึกษาสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ยังเป็นสถาบันหลักในพื้นที่ สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลา มีการรับนักศึกษาเข้าเรียนในสถาบันอุดมศึกษาจังหวัดยะลา ในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เปิดหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มีสาขาวิชาที่เกี่ยวกับปัญหาชายแดนได้กับการบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนใต้ สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) วิทยาเขตยะลา มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา ส่วนวิทยาลัยเทคนิคยะลาและวิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา และสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตยะลา จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านวิชาชีพ และสาขา เฉพาะทางพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา นอกจากนี้ยังมีการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพในสถานศึกษาของสังกัดกระทรวงสาธารณสุข คือ วิทยาลัยการสาธารณสุข สิรินครจังหวัดยะลา และวิทยาลัยพยาบาลพระบรมราชชนนียะลา ส่วนวิทยาลัยชุมชนยะลาในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาอีกสถาบันหนึ่ง มีหน้าที่จัดการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ให้การศึกษาและฝึกอบรมด้านวิชาการและวิชาชีพตามหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการ ของชุมชน เพื่อส่งเสริมพัฒนาอาชีพและคุณภาพชีวิตของบุคคลในชุมชน โดยมุ่งเน้นหลักสูตร ที่หลากหลายและมีความยืดหยุ่น เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต บริหารจัดการโดยสภาวิทยาลัยชุมชน ในปีการศึกษา 2552 – 2555 รับนักศึกษาเข้าเรียนหลักสูตร ระยะสั้น และหลักสูตรอนุปริญญา จำนวน 45 หลักสูตร มีผู้เรียนเฉลี่ย 3,474 คน/ปี เพิ่มจาก ปีการศึกษา 2554 ร้อยละ 70 สำเร็จการศึกษา จำนวน 3,266 คน คิดเป็นร้อยละ 94.00

การจัดการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการจัดการศึกษาของศูนย์ส่งเสริมศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดยะลา โดยมุ่งเน้นการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างโอกาสการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตให้กับประชาชนนอก ระบบโรงเรียนตามความต้องการ ซึ่งมีนักเรียนเข้ารับบริการการศึกษาใน 8 อำเภอ ปีการศึกษา 2553 ในระดับประถมศึกษา 1,326 คน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 4,866 คน และมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 4,681 คน ซึ่งผลจากการเข้ารับบริการการศึกษาในระดับต่างๆ ลงทะเบียนเรียนไว้ 10,873 คน จบหลักสูตร จำนวน 1,503 คน คิดเป็นร้อยละ 13.82 โดยเฉพาะสถาบันศึกษาปอเนาะ จำนวน 114 แห่ง ครูจำนวน 423 คน นักเรียนจำนวน 10,516 คน (ข้อมูล ปี พ.ศ. 2554) ยังเป็นที่นิยมของเยาวชน ในพื้นที่ เพราะมีความเชื่อมั่นว่าสามารถผลิตนักเรียนให้เป็นผู้ที่เข้าใจในหลักศาสนาอิสลามอย่างถ่องแท้ แต่สถาบันปอเนาะจะสอนเฉพาะวิชาศาสนาเพียงอย่างเดียว ภาครัฐจึงควรให้การสนับสนุน ให้ได้มีโอกาสในการเรียนรู้ พัฒนาทักษะด้านการประกอบอาชีพเสริมเพื่อช่วยเหลือตนเอง และครอบครัว และยังได้จัดการศึกษาตามอัธยาศัย เช่น มีศูนย์เรียนรู้ชุมชน (ศรช.) ห้องสมุดประชาชน แหล่งเรียนรู้อื่นๆ นอกจากนี้ยังมีศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษาจังหวัดยะลา จัดกิจกรรมการเรียนรู้ และให้บริการด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมแก่กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียน นักศึกษา เยาวชน และประชาชน จังหวัดยะลา ซึ่งในปีการศึกษา 2555 มีผู้เข้ารับบริการ จำนวน 122,500 คน

2.2.6.3 การสาธารณสุข

จังหวัดยะลา มีสถานบริการสาธารณสุขของรัฐในทุกระดับ ประกอบด้วยโรงพยาบาลศูนย์ 1 แห่ง โรงพยาบาลทั่วไป 1 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 5 แห่ง และโรงพยาบาลเอกชน (สิโรรส) 1 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 80 แห่ง และศูนย์สุขภาพชุมชนเมือง 9 แห่ง มีสัดส่วนแพทย์ต่อประชากร คือ 1 : 4,135 มีอัตราเตียงต่อประชากรแสนคน เท่ากับ 566

อีกทั้งยังเป็นที่ตั้งของศูนย์วิชาการด้านสาธารณสุขในระดับเขตประกอบด้วย คือ ศูนย์อนามัยที่ 12 มีหน่วยงานในสังกัด คือ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนียะลา วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรจังหวัดยะลา ศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาสุขภาพภาคประชาชนชายแดนใต้จังหวัดยะลา ศูนย์ควบคุมโรคที่ติดต่อที่นำโดยแมลง และศูนย์วัณโรคที่ 12 จังหวัดยะลา แสดงให้เห็นว่าจังหวัดยะลามีความพร้อมด้านกำลังคน ด้านวิชาการที่เป็นต้นทุนสำคัญ ในการพัฒนาระบบสุขภาพ รวมไปถึงยังได้จัดตั้งศูนย์ศึกษาการแพทย์ฉุกเฉิน วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรจังหวัดยะลา เพื่อเป็นการเตรียมกำลังคนด้านการแพทย์ฉุกเฉินรองรับสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งเจ้าหน้าที่ที่มีความเสี่ยงต่อการได้รับอันตรายจากการลอบทำร้ายซ้ำในการเข้าช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ ทำให้ไม่สามารถให้การช่วยเหลือผู้บาดเจ็บอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผู้รับบาดเจ็บมีอัตราการรอดชีวิตลดลง การปฏิบัติงานในพื้นที่เฉพาะจึงต้องอาศัยความรู้ ประสบการณ์ เครือข่ายและทีมงานที่เข้มแข็ง โดยคำนึงถึงอัตลักษณ์และความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยได้ดำเนินการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเวชกิจฉุกเฉิน รุ่นที่ 1 ในปีการศึกษา 2547 เป็นแห่งแรกในภาคใต้ปัจจุบันได้พัฒนาให้มีความสมบูรณ์เป็นลำดับ

ปัญหาสุขภาพของจังหวัดยะลา พบว่า 1 ใน 10 ลำดับ คือ กลุ่มปัญหาโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง ที่ปัจจุบันมีแนวโน้มจำนวนผู้ป่วยที่มาก โรคไม่ติดต่อที่ป้องกันได้ที่สำคัญ ได้แก่ โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจ และโรคหลอดเลือด จากข้อมูลปี พ.ศ. 2556 พบผู้ป่วยด้วยโรคเบาหวาน จำนวน 10,146 ราย คิดเป็นอัตราป่วย 1,988.10 ต่อประชากรแสนคน และผู้ป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูง จำนวน 28,051 ราย คิดเป็นอัตราป่วย 5,496.57 ต่อประชากรแสนคน ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าประชาชนจังหวัดยะลา มีแนวโน้มการเจ็บป่วยด้วยโรคเบาหวานโรค และความดันโลหิตสูงที่มีความรุนแรงมากขึ้น

ตารางที่ 8 : จำนวนและอัตราป่วยต่อแสนประชากรด้วยโรคเบาหวานและโรคความดันโลหิตสูง จังหวัดยะลา ปี พ.ศ. 2553 - 2556

โรค	ปี 2553		ปี 2554		ปี 2555		ปี 2556	
	จำนวนผู้ป่วย (คน)	อัตราป่วยต่อประชากรแสนคน	จำนวนผู้ป่วย (คน)	อัตราป่วยต่อประชากรแสนคน	จำนวนผู้ป่วย (คน)	อัตราป่วยต่อประชากรแสนคน	จำนวนผู้ป่วย (คน)	อัตราป่วยต่อประชากรแสนคน
โรคเบาหวาน (DM)	5,009	1,025.86	7,968	1,573.21	9,568	1,865.89	10,146	1,988.10
โรคความดันโลหิตสูง (HT)	15,702	3,215.81	21,361	4,217.54	26,417	5,151.68	28,051	5,496.57

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดยะลา 4 ปี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2, หน้า 100-101)

2.2.6.4 ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ และปัญหายาเสพติด

การก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่ กลุ่มผู้ก่อเหตุยังคงมุ่งหมายในการสร้างสถานการณ์ความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากกลุ่มบุคคลจำนวนหนึ่งที่ได้ใช้ข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญ พร้อมกับได้มีการผสมผสานรูปแบบของสงครามการก่อความไม่สงบ และสงครามกองโจรเข้าด้วยกัน โดยใช้วิธีการควบคุม/แย่งชิงมวลชน ซึ่งเริ่มเข้ามาให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่มากขึ้น ด้วยการลดความน่าเชื่อถือของเจ้าหน้าที่และสร้างความหวาดกลัว เพื่อดึงความสนใจจากองค์กรระหว่างประเทศ และองค์กรสิทธิมนุษยชนอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายสุดท้ายในการยกระดับเข้าสู่เวทีสากล สำหรับสถานการณ์การก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่จังหวัดยะลา ตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมาถึงปัจจุบัน (ก.ย. 2555) มีเหตุการณ์รุนแรงเกิดขึ้นจำนวน 2,199 เหตุการณ์ ส่งผลให้มีการสูญเสียในชีวิตและร่างกายเป็นจำนวนมาก พัฒนาการก่อเหตุรุนแรง นับจาก ปี พ.ศ. 2547 พบว่า การก่อเหตุรุนแรงปี พ.ศ. 2550 เป็นปีที่มีเหตุรุนแรงเกิดขึ้นสูงสุด จำนวน 551 เหตุการณ์ หลังจากนั้น สถานการณ์ได้พัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้น สถิติการก่อเหตุรุนแรงเริ่มลดลงตามลำดับ โดยในปี พ.ศ. 2555 นับถึง 11 กันยายน 2555 มีเหตุการณ์เกิดขึ้นเพียง 67 เหตุการณ์ (ข้อมูลจากศูนย์ปฏิบัติการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบจังหวัดยะลา) โดยกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงยังใช้ยุทธวิธี หรือรูปแบบการก่อเหตุด้วยการยิงเป็นหลัก รองลงมาคือ การวางระเบิด วางเพลิง โจมตีที่ตั้ง ชุมโจมตี ฆ่าโดยวิธีทารุณ และก่อเหตุก่อความวุ่นวาย เช่น วางวัตถุต้องสงสัย โปรมะปุเรื่อใบเผา ยางรถยนต์ ตัดต้นไม้ขวางถนน ทิ้งแผ่นปลิวหรือพ่นสีเป็นข้อความในที่สาธารณะ เพื่อปลุกกระตือรือร้นความคิดในการต่อสู้และปฏิบัติการข่าวสารเพื่อใส่ร้ายป้ายสีเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป้าหมายในการก่อเหตุยังเป็นเป้าหมายที่เป็นสัญลักษณ์สำคัญของรัฐ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร สมาชิก อส. ราษฎรไทยพุทธ และเป้าหมายอ่อนแอ ที่สร้างผลกระทบต่องิตใจ คือ พระสงฆ์ ครูและบุคลากรทางการศึกษา

สภาพปัญหา นอกจากความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงแล้วยังปรากฏเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากกลุ่มผู้มีอิทธิพล ยาเสพติด และการค้าของเถื่อน ความขัดแย้งส่วนตัว ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง ทั้งโดยตรง และทางอ้อม ในรูปแบบของภัยแทรกซ้อนอื่นๆ นอกจากนี้สภาพของสังคมจิตวิทยาที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ตลอดจนการด้อยโอกาสทั้งทางด้านการศึกษา และการพัฒนาพื้นที่ รวมทั้งสภาพทางภูมิศาสตร์ ยังทำให้สภาพของปัญหามีความซับซ้อนและเชื่อมโยงในหลายมิติ

ในส่วนของสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติด ซึ่งจังหวัดยะลา ยังคงมีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ระดับเบาบาง แต่มีแนวโน้มขยายตัวสูงขึ้น จากสถิติผลการดำเนินงานการจับกุมคดียาเสพติด พบว่า มีการจับกุมเพิ่มขึ้น และมีจำนวนผู้กระทำความผิดมีจำนวนเพิ่มขึ้น

พื้นที่การค้าและแพร่ระบาด ได้แก่ พื้นที่ชุมชนในเขตเมือง เช่น เทศบาลนครยะลา อ.เมืองยะลา เทศบาลเมืองเบตง อำเภอบีตง รวมทั้งพื้นที่ชุมชนเทศบาลตำบลในเขตพื้นที่อำเภอรามัน อำเภอเยหา และอำเภอบันนังสตา ประเภทตัวยาสเสพติดที่สำคัญที่มีการค้าและแพร่ระบาด อันดับ 1 คือ พืชกระท่อม รองลงมา คือ กัญชาแห้ง ยาบ้า วัตถุออกฤทธิ์ฯ และยาแก้ไอ ซึ่งพืชกระท่อมมีการแพร่ระบาดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นจะนำพืชกระท่อมมาต้มกับน้ำแล้วผสมกับยาแก้ไอ หรือโค้ก และวัตถุออกฤทธิ์ฯ ต้มกิน ซึ่งเรียกกันว่า 4 x 100 (อ่านว่าสี่ คุณ ร้อย)

ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อสถานการณ์ยาเสพติดมีแนวโน้มที่จะขยายตัวมากขึ้น เนื่องมาจากพลังแผ่นดินทุกภาคส่วนยังไม่เข้มแข็งพอที่จะผนึกกำลังเป็นวาระของคนในชาติ ที่จะร่วมกันแก้ไขปัญหาจนนำไปสู่ชัยชนะอย่างยั่งยืน รวมทั้งจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจสังคม ภายในประเทศที่ส่งผลทำให้ผู้คนส่วนหนึ่งตกเป็นเหยื่อของยาเสพติด ควบคู่กับปัจจัยจากภายนอกประเทศที่ยังคงส่งผลทำให้ปัญหาการผลิตและนำเข้ายาเสพติดยังคงเป็นปัญหาสำคัญ

2.2.7 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2.7.1 ทรัพยากรน้ำ

แหล่งน้ำผิวดินตามธรรมชาติ จังหวัดยะลามีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ คือ แม่น้ำปัตตานี และแม่น้ำสายบุรี มีห้วยลำธาร คลอง หนองบึง น้ำพุ น้ำซับ รวมแหล่งน้ำตามธรรมชาติของจังหวัดยะลา จำนวน 175 แห่ง พื้นที่ 44,110.59 ไร่ รายละเอียดแหล่งน้ำแยกตามอำเภอแสดงดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 : ข้อมูลแหล่งน้ำของจังหวัดยะลา จำแนกรายอำเภอ ประจำปี พ.ศ. 2554

อำเภอ	จำนวนแหล่งน้ำ (แห่ง)	ขนาดพื้นที่ (ไร่)
กาบัง	10	165.00
ธารโต	6	33,465.75
เบตง	9	1,159.00
ยะหา	8	93.00
กรงปินัง	19	85.50
บันนังสตา	27	733.25
เมืองยะลา	66	2,734.09
รามัน	30	5,675.00
รวมทั้งจังหวัดยะลา	175	44,110.59

ที่มา : โครงการชลประทานยะลา (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดยะลา 4 ปี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ.2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1: ตารางที่ 30, หน้า 28)

แม่น้ำปัตตานี มีต้นน้ำเกิดจากภูเขาในท้องที่อำเภอเบตง ไหลผ่านอำเภอในจังหวัดยะลา และไหลลงสู่ทะเลที่อำเภอเมืองปัตตานี ความยาวประมาณ 210 กิโลเมตร บริเวณที่แม่น้ำปัตตานีไหลผ่านเขตอำเภอเบตง อำเภอธารโต และอำเภอบันนังสตาเป็นพื้นที่สูง การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย จึงได้ก่อสร้างเขื่อนบางลางขึ้นที่ตำบลบาเจาะ อำเภอบันนังสตา เป็นเขื่อนไฟฟ้าพลังน้ำอีกแห่งหนึ่งของภาคใต้ ติดตั้งเครื่องกำเนิดไฟฟ้า 3 เครื่อง มีกำลังผลิตรวม 24,000 กิโลวัตต์

แม่น้ำอีกสายหนึ่งที่ไหลผ่านจังหวัดยะลา คือ แม่น้ำสายบุรี ต้นกำเนิดจากภูเขา สันกาลาคีรี ซึ่งกั้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย ไหลผ่านอำเภอแว้ง อำเภอรีอะเสาะ จังหวัดนราธิวาส ผ่านอำเภอรามัน จังหวัดยะลา แล้วไหลลงสู่ทะเลที่อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ความยาวประมาณ 150 กิโลเมตร

แหล่งน้ำบาดาลและชลประทาน แหล่งน้ำชลประทานที่ก่อสร้างแล้วเสร็จในพื้นที่จังหวัดยะลา ประกอบด้วย แหล่งน้ำตามโครงการขนาดใหญ่ โครงการ

อันเนื่องมาจากพระราชดำริ โครงการหมู่บ้านป้องกันตนเองชายแดนไทย-มาเลเซีย และโครงการขนาดเล็กโครงการศูนย์บริการเกษตรกรรมเคลื่อนที่ โครงการขุดลอกหนองน้ำและคลองธรรมชาติ รวมทั้งสิ้น 211 โครงการ สามารถเก็บกักน้ำได้ 8.19 ล้านลูกบาศก์เมตร และมีพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากโครงการ 136,249 ไร่ หรือร้อยละ 8.32 ของพื้นที่ถือครองทางการเกษตรของจังหวัด 1,638,008 ไร่ นอกจากนี้ยังมีแหล่งน้ำที่ประชาชนชาวจังหวัดยะลาใช้เพื่อการเกษตร ประกอบด้วยบ่อบาดาลส่วนตัว 1,356 บ่อ บ่อบาดาลสาธารณะ 720 บ่อ และบ่อที่มีเครื่องสูบน้ำ 63 แห่ง สระ 164 แห่ง ฝายส่วนตัว 45 แห่ง

สถานการณ์ลุ่มน้ำ ปริมาณน้ำทั้งปีสูงสุด ประมาณ 2,366 ล้านลูกบาศก์เมตร เป็นปริมาณน้ำท่าที่ไหลในช่วงฤดูฝน ร้อยละ 73.5 การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำ จนถึงปัจจุบัน มีความจุรวมทั้งสิ้น 1,404.43 ล้านลูกบาศก์เมตร หรือประมาณร้อยละ 53 ของปริมาณน้ำท่ารายปี ความจุทั้งหมดเป็นโครงการอ่างเก็บน้ำเขื่อนบางลาง ซึ่งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่น้ำปัตตานีตอนบน การพัฒนาในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่น้ำปัตตานีตอนล่าง โครงการส่วนใหญ่เป็นโครงการขนาดเล็ก เนื่องจากสภาพภูมิประเทศเป็นพื้นที่ราบ ซึ่งถือว่ามีความศักยภาพในการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อเก็บกักน้ำไว้ในฤดูแล้งได้น้อยมาก ลุ่มน้ำปัตตานีมีพื้นที่ชลประทาน 252,130 ไร่ พื้นที่การเกษตรที่เหลือซึ่งเป็นพื้นที่ นอกเขตชลประทานจึงอาศัยน้ำฝนเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม พื้นที่นอกเขตชลประทานส่วนใหญ่ เป็นพื้นที่ราษฎรขยายพื้นที่เพาะปลูกในบริเวณที่ดอนและพื้นที่ลาดเชิงเขา ซึ่งเป็นปัญหาในการจัดหา

2.2.7.2 ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดยะลามีทรัพยากรป่าไม้ที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณแนวชายแดนไทย-มาเลเซีย (ป่าบาลา-ฮาลา) ป่าเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นป่าดงดิบ และมีป่าชนิดอื่นอีกเล็กน้อย เช่น ป่าละเมาะ และป่าพรุ ชนิดของไม้ในป่าส่วนใหญ่เป็นไม้กระยาเลย เช่น ไม้ตะเคียนเขา ไม้สาบ้า ไม้หลุมพอง ไม้กระบาก ไม้ยาง ไม้ตะเคียนทราย ไม้กาลอ และไม้มะค่า เป็นต้น สำหรับป่าพรุในจังหวัดยะลามีเป็นจำนวนมาก ทั้งหมดอยู่ในเขตอำเภอรามัน ซึ่งมีพรุที่สำคัญๆ อยู่ 6 พรุ ได้แก่ พรุโต๊ะพราน ตำบลท่าธง พรุชะมา ตำบลท่าธง พรุบึงน้ำใส ตำบลตะโละหะลอ พรุหนองบัวหลวง ตำบลตะโละหะลอ พรุแหม ตำบลเกะรอ และพรุโต๊ะแนแวน เป็นต้น

จังหวัดยะลา มีพื้นที่ป่าไม้ 2,037.846 ตารางกิโลเมตร (1,273,653.75 ไร่) คิดเป็นร้อยละ 45.07 ของพื้นที่จังหวัด สภาพป่าของจังหวัดสามารถแยก ได้เป็น

ป่าสงวนแห่งชาติ 11 ป่า รวมพื้นที่ 668,427.75 ไร่ อุทยานแห่งชาติ 3 แห่ง รวมพื้นที่ 187,451 ไร่

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า 1 แห่ง พื้นที่ 80,300 ไร่ ป่าเตรียมการสงวน 2 แห่ง พื้นที่ 83,475 ไร่ และป่าที่นิคมคืนให้กรมป่าไม้ 1 แห่ง เนื้อที่ 254,000 ไร่³

³ ที่มา: สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดยะลา, ข้อมูล ณ เดือนเดือนสิงหาคม 2556 (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัด ยะลา 4 ปี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1: ตารางที่ 24-28, หน้า 24-25)

2.2.7.3 ด้านสิ่งแวดล้อมอื่น

คุณภาพอากาศ ในช่วงเดือนมิถุนายน – กันยายนของทุกปี จังหวัดยะลาจะประสบปัญหาหมอกควันข้ามแดนจากประเทศอินโดนีเซีย เนื่องจากการเกิดไฟไหม้ป่า และพื้นที่การเกษตรในบริเวณเกาะสุมาตราและเกาะกาลิมันตัน กรมควบคุมมลพิษจึงได้ติดตั้งสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศที่จังหวัดยะลา โดยทำการติดตั้ง ณ สนามโรงพิธีช้างเผือก เทศบาลนครยะลา เพื่อเป็นการติดตามตรวจสอบคุณภาพอากาศในบรรยากาศทั่วไป ได้แก่ คาร์บอนมอนนอกไซด์ (CO) ฝุ่นละอองขนาดเล็กที่มีอนุภาคเล็กกว่า 10 ไมครอน เป็นต้น สำหรับการติดตามเผ่าระวัง และลดผลกระทบจากหมอกควันข้ามแดนต่อพื้นที่จังหวัดยะลา โดยจะรายงานผลการตรวจวัดเป็นตัวอักษรวิ่งบนป้ายประกาศที่ติดตั้งไว้ ณ 4 แยกไฟแดง ใกล้กับสถานีตรวจวัด ทั้งนี้จะมีการรายงานผลดังกล่าวผ่านเว็บไซต์ของกรมควบคุมมลพิษ ซึ่งกรมควบคุมมลพิษ ได้ติดตั้งโปรแกรมการอ่านค่าผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศดังกล่าวผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์ ณ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดยะลา เพื่อเจ้าหน้าที่สามารถอ่านข้อมูลผลการตรวจวัดได้สะดวกรวดเร็วมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อเตรียมการรับมือต่อสถานการณ์มลพิษจากหมอกควันข้ามแดนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการติดตามสถานการณ์หมอกควันข้ามแดนจากประเทศอินโดนีเซีย ในปี พ.ศ. 2556 พบว่ามีค่าไม่เกินมาตรฐาน ค่าปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM10) มีค่าเท่ากับ 67.3 ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร โดยมีค่าสูงสุดในเดือนกรกฎาคม แต่ยังไม่เกินเกณฑ์มาตรฐานที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ

ขยะและกากของเสีย ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นในจังหวัดยะลา มีวันละ 533 ตัน เป็นขยะมูลฝอยที่เกิดจากเทศบาลวันละ 251 ตัน ส่วนขยะมูลฝอยที่เกิดจากองค์การบริหารส่วนตำบล วันละ 282 ตัน มีการอัตราการผลิตขยะต่อคน เท่ากับ 1.13 กิโลกรัม/คน/วัน และเมื่อเทียบกับอัตราการผลิตขยะในปี พ.ศ. 2548 พบว่า มีอัตราการผลิตขยะเพิ่มขึ้นร้อยละ 31.40 การเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยชุมชนเพื่อนำไปกำจัดยังสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยเมืองครุฑปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 41 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 65 ที่มีรถเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยไปกำจัดซึ่งส่วนใหญ่เป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาล โดยมีปริมาณขยะมูลฝอยที่เก็บขนได้วันละ 180 ตัน ส่วนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอีก 22 แห่ง ไม่มีการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย

ส่วนการกำจัดขยะมูลฝอยชุมชน เมืองครุฑปกครองส่วนท้องถิ่น 22 แห่ง ไม่มีการกำจัดขยะมูลฝอย และไม่มีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย โดยให้ประชาชนในพื้นที่กำจัดขยะมูลฝอยเอง และเมืองครุฑปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่มีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยในพื้นที่ แต่มีการกำจัดขยะมูลฝอยโดยนำไปกำจัดร่วมกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นหรือสถานที่เอกชน/อื่นๆ 27 แห่ง ส่วนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยเป็นของตนเอง มีจำนวน 14 แห่ง

สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและวิธีการกำจัดขยะมูลฝอยในจังหวัดยะลา มีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย จำนวน 16 แห่ง เมืองครุฑปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเจ้าของ 14 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 88 และมีเอกชนเป็นเจ้าของ 2 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 12 ส่วนวิธีการกำจัดขยะมูลฝอย ส่วนใหญ่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใช้วิธีการเทกอง/เผากลางแจ้ง และการฝังกลบโดยใช้ดินกลบเป็นครั้งคราว ส่วนวิธีการฝังกลบทุกวัน (Sanitary landfill) มีเพียง 2 แห่ง คือ เทศบาลนครยะลา และเทศบาลเมืองเบตง มีปริมาณขยะมูลฝอยเข้าสู่สถานที่กำจัด วันละ 180 ตัน มีปริมาณขยะมูลฝอยที่สะสมในสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย จำนวน 639,736 ตัน

สภาพปัญหาเนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดจิตสำนึก และการมีส่วนร่วมในการลด การแยกขยะ การนำกลับมาใช้ประโยชน์ อันเนื่องจากขาดความรู้ และขาดทักษะทำให้ปัญหาการจัดการมูลฝอยมีแนวโน้มรุนแรงยิ่งขึ้น นอกจากนี้ประสิทธิภาพ ในการเก็บรวบรวมมูลฝอยเพื่อนำไปกำจัดยังต่ำ ทำให้มีขยะตกค้าง โดยเฉพาะในเขต อบต. ที่อยู่รอบๆ ปริณพทของชุมชนใหญ่ หลายพื้นที่นำขยะมาทิ้งข้างถนน

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์จังหวัด

“ยะลาน่าอยู่ เชิดชูสันติสุข รุกทันอาเซียน”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1. ส่งเสริม พัฒนา แปรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

และการส่งออกสู่ AEC ตอนใต้

เป้าประสงค์

เศรษฐกิจขยายตัวอย่างต่อเนื่องประชาชนมีรายได้ที่มั่นคงพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมพัฒนา/แปรรูปยางพารา และไม้ยางพาราเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
- 2) ส่งเสริมผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด (ทุเรียน, ลองกอง, กล้วยหิน, โคน้อย และแพะ) เพื่อเพิ่มมูลค่า ยกระดับมาตรฐาน และการส่งออกผ่านประเทศมาเลเซียสู่ AEC ตอนใต้
- 3) ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม Zoning และการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer)
- 4) ส่งเสริมการตลาดสินค้าเกษตร (ไม้ผล)

ตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าสินค้าเกษตร (ยางพารา, ทุเรียน, ลองกอง, กล้วยหิน, โคน้อย, แพะ) ร้อยละ 5 ต่อปี (ร้อยละ 20 ต่อ 4 ปี)
- 2) ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP/มาตรฐานฟาร์มต่อจำนวนแปลงฟาร์มที่ได้รับ การตรวจจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ร้อยละ 90 ต่อปี

2. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรมเพื่อรองรับประชาคม

อาเซียน

เป้าประสงค์

ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

- 1) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการท่องเที่ยว
- 2) สร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว
- 3) พัฒนาปรับปรุง/ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว
- 4) สร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวและสร้างภูมิปัญญาพื้นบ้าน
- 5) ส่งเสริมประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว
- 6) พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด

รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี (ร้อยละ 20 ต่อ 4 ปี)

3. พัฒนามาตรฐานสินค้า OTOP สู่อุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

เศรษฐกิจขยายตัวอย่างต่อเนื่องประชาชนมีรายได้ที่มั่นคงพร้อมเข้าสู่ประชาคม

อาเซียน

กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP ให้มีศักยภาพ
- 2) เพิ่มช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP
- 3) เพิ่มโอกาสเข้าถึงแหล่งทุน

ตัวชี้วัด

มูลค่าการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี (ร้อยละ 20 ต่อ 4 ปี)

4. การเสริมสร้างยะลาสันติสุข หมู่บ้าน ชุมชนเข้มแข็ง

เป้าประสงค์

สังคมมีความปรองดอง สมานฉันท์ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เชื่อมมั่นศรัทธาภาครัฐ

กลยุทธ์

- 1) สร้างความเข้าใจ และอำนวยความสะดวก
- 2) สานสัมพันธ์มวลชน
- 3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างเป็นระบบ
- 4) เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปราม
- 5) เสริมสร้างคุณค่าทางอัตลักษณ์ และวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่
- 6) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ
- 7) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างความมั่นคง

ตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละของสถิติการก่อเหตุร้ายลดลงในปีที่ผ่านมา (ร้อยละ 10 ต่อปี)
- 2) ร้อยละของหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งที่มีระบบรักษาความปลอดภัย (ร้อยละ 69 ต่อปี)

- 3) อัตราคดียาเสพติดต่อประชากรแสนคน (ไม่เกิน 250 คดีต่อปี)

5. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ด้านการศึกษา สุขภาพ และอาชีพ

เป้าประสงค์

ประชาชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ มีอาชีพที่มั่นคง มีสุขภาพดีอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี มีการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบ ผู้ด้อยโอกาส และคนพิการมีศักยภาพและสามารถพึ่งพาตนเองได้

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาระดับคุณภาพการศึกษาและเสริมสร้างขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง
- 2) ส่งเสริมสุขภาพอนามัยประชาชนตามกลุ่มวัย
- 3) การพัฒนาศักยภาพผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบผู้ด้อยโอกาสและคนพิการ
- 4) เสริมสร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของชุมชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ท้องที่และเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 5) พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานเพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงานในและนอกระบบ
- 6) ส่งเสริมการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

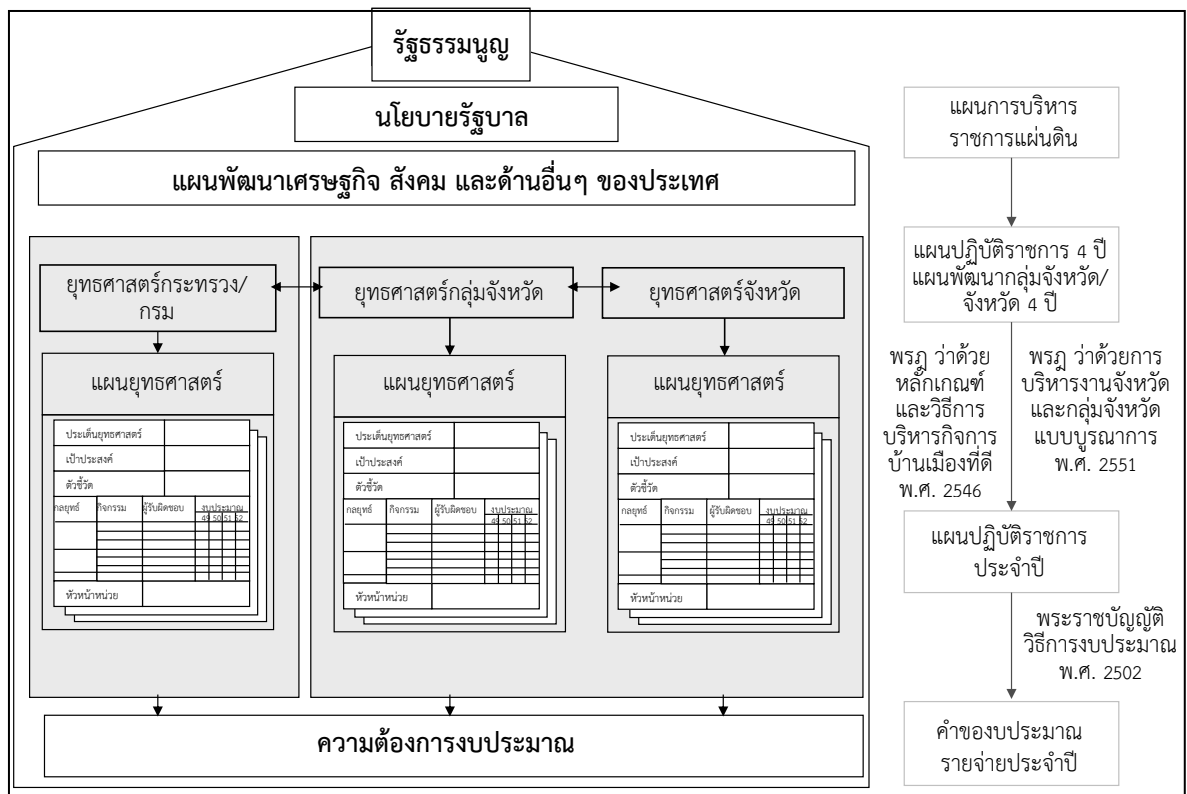
ตัวชี้วัด

- 1) ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอบ O-Net ชั้น ม.3 เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา
- 2) ประชาชนกลุ่มเสี่ยงต่อโรคความดันโลหิตสูงและเบาหวานในปีที่ผ่านมา (โรคความดันโลหิตสูงในปีปัจจุบันไม่เกินร้อยละ 10) (โรคเบาหวานในปีปัจจุบัน ไม่เกินร้อยละ 5)
- 3) อัตราทารกไม่เกิน 10 ต่อพันการเกิดมีชีพ
- 4) อัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางบกลดลง เหลือไม่เกิน 7.0 ต่อประชากรแสนคน
- 5) คริวเรือนเป้าหมายหมู่บ้านตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงร้อยละ 80
- 6) อัตราการว่างงานไม่เกินร้อยละ 0.4
- 7) กลุ่มได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบและผู้ด้อยโอกาสได้รับการส่งเสริมศักยภาพให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ร้อยละ 90

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น **หนึ่งในกรอบแนวความคิดตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ”** ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องจากความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลักของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึงรวมถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้⁴

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

⁴ สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาคและตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียใต้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 10 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"> - ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข - ดัชนีความสงบสุข - สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ที่มีรายได้สูงสุด ร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อย ร้อยละ 10 - สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน - สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม - ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาพที่ดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว

ตารางที่ 10 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลักดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบต่อสังคม

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่าง 5 ประเด็นยุทธศาสตร์ และ 15 ตัวชี้วัดของจังหวัดยะลา กับประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 11 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดยะลา
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเสริมสร้างยะลาสันติสุข หมู่บ้าน ชุมชนเข้มแข็ง ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ด้านการศึกษา สุขภาพ และอาชีพ
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริม พัฒนา แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและการส่งออกสู่ AEC ตอนใต้
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริม พัฒนา แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและการส่งออกสู่ AEC ตอนใต้ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนามาตรฐานสินค้า OTOP สู่สากล
(5) การสร้างเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่สอดคล้อง-
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่สอดคล้อง-

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฉบับที่ 11 ในด้านการพัฒนาคุณภาพสังคม และการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ แต่ยังไม่มีการวางยุทธศาสตร์รองรับการส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงในภูมิภาค และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 12 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดยะลา
1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละของสถิติการก่อเหตุร้ายลดลง 10% - ร้อยละของหมู่บ้าน ชุมชนเข้มแข็งที่มีระบบรักษาความปลอดภัย 69% - อัตราคดีอาชญากรรมต่อประชากรแสนคนไม่เกิน 249 คน - ครีวเรือนเป้าหมายหมู่บ้านตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงร้อยละ 80 - อัตราการว่างงานไม่เกินร้อยละ 0.4 - กลุ่มได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบและผู้ด้อยโอกาสได้รับการส่งเสริมศักยภาพให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ร้อยละ 90
2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	<ul style="list-style-type: none"> - ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการสอบ O-Net ชั้น ม.3 เพิ่มขึ้น ร้อยละ 3 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา - ประชาชนกลุ่มเสี่ยงต่อโรคความดันโลหิตสูงและเบาหวานลดลง - อัตราทารกไม่เกิน 10 ต่อพันการเกิดมีชีพ - อัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากรถทางบกลดลง
3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลผลิตการผลิตรวม อันดับ ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าสินค้าเกษตรเฉลี่ย 3 ปี = -3.47 - ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP/มาตรฐานฟาร์มต่อจำนวนแปลงฟาร์มที่ได้รับ การตรวจจากกระทรวงเกษตรสหกรณ์ - รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 13% - มูลค่าการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้น 5%
4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับชั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่ป่าถูกบุกรุกลดลง ร้อยละ 0.05 เมื่อเทียบกับพื้นที่ป่าของจังหวัดยะลา

ตัวชี้วัดการพัฒนาของจังหวัดสอดคล้องกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ครบทุกประเด็น แต่สำหรับประเด็นเรื่องทรัพยากรธรรมชาติมีการกำหนดตัวชี้วัดเฉพาะการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เท่านั้น

2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.5.1 ความเป็นมาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)

จากยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย (พ.ศ.2552 - 2556) ได้วางแนวทางหลักในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของประเทศไทย ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และพัฒนาบริการภาครัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนั้นเพื่อให้เกิดโครงการที่เป็นรูปธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สโร.) จึงจัดทำโครงการจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) ขึ้น โดยถือเป็นนโยบายเร่งด่วนภายใต้แนวคิดการพัฒนาประเทศไปสู่ “Smart Thailand” ซึ่งประกอบไปด้วย Smart Network Smart Government และ Smart Business ทั้งนี้ในระยะแรกของโครงการได้กำหนดให้ “จังหวัดนครนายก” เป็นต้นแบบของจังหวัดที่จะดำเนินการให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อบูมสู่การเป็น “Smart Province” เนื่องจากความเหมาะสมของขนาดพื้นที่จังหวัดและความพร้อมทั้งด้านสถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว การเกษตร และจะขยายผลไปสู่จังหวัดอื่นๆ ต่อไป

ทั้งนี้ สำหรับโครงการ Smart Thailand ประกอบด้วยกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

(1) กิจกรรม Smart City หรือ Smart Province ซึ่งได้ดำเนินการนำร่องที่จังหวัดนครนายก โดยจะทำให้เกิดการบริหารงานราชการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บริการข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับประชาชนในระดับท้องถิ่น

(2) กิจกรรม Smart Citizen Info. (การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัวประชาชน) ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จาก Smart Card ตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเป็นระบบที่จะช่วยให้นำบัตรประชาชนแบบ Smart Card มาใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐได้

เป้าหมายโครงการ Smart Thailand

(1) ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจสอบข้อมูล การให้บริการและสนับสนุนความช่วยเหลือตามมาตรฐานการต่างๆ รวมถึงข้อมูลสิทธิที่ตนพึงได้รับจากบริการภาครัฐผ่านบัตรประจำตัวประชาชน (Smart Card) ผ่านศูนย์บริการร่วมโครงการ Smart Citizen Info

(2) ประชาชนสามารถทำธุรกรรม หรือขั้นตอนทางราชการต่างๆ ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ณ จุดบริการครบวงจรแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

(3) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของระบบบริการภาครัฐแบบบูรณาการผ่านระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกลางภาครัฐ

2.5.2 ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) และตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

สำหรับโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดที่ได้ศึกษาในครั้งนี้นั้น นอกจากจะทำการศึกษาลักษณะที่มีศักยภาพของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นสำคัญ (Critical Issue) รวมถึงกำหนดตัวชี้วัด/รายการข้อมูลที่จะสะท้อนถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์หรือประเด็นสำคัญนั้นๆ แล้ว การศึกษาในครั้งนี่ยังได้ทำการศึกษาแนวโน้มในการจัดทำยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางของจังหวัดอัจฉริยะหรือไม่เพียงใด เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีหลักการ ทิศทางที่สอดคล้องต่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต่อไปในอนาคต

ในเบื้องต้นจากการศึกษาจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกที่ได้ศึกษาไว้ในรายงานฉบับที่แล้วนั้น จะพบว่าตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกมีการรอบการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้น เป้าหมาย 5 ตัวชี้วัดในการพัฒนาเพื่อให้กรอบการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในแต่ละด้านมีมิติในการพิจารณาได้ละเอียดและชัดเจนนั้น ขณะที่ปรึกษาได้จัดทำกรอบตัวชี้วัดภายใต้กรอบเป้าหมายทั้ง 5 ด้านที่สอดคล้องกับจังหวัดนครนายกไว้ และได้มีการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัดไว้ ดังนี้

ด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE)

(1) ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(P : Gross Province Product)

- การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)
- การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น
- คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น

(2) รายได้ประชากรต่อหัวต่อปีของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(I : Per Capita Income)

- ประชาชนพึ่งพาตนเองได้
- การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)
- การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
- จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น
- จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น

(3) การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(D : Distribution of Income)

- ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์

เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด

- การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น
- การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัด

และภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

(4) ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(H : Gross Happiness Index)

- สุขภาพแข็งแรง
- มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ
- ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
- ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้
- มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น
- มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น
- ไม่มีหนี้สิน
- มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ
- มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง
- มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี
- มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน
- ไม่มีความผิด
- ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น
- ได้รับการบริการของรัฐที่ดี
- ได้รับการคุ้มครองรักษาสีทธิ
- มีจิตอาสา
- เลี้ยงลูกได้ดี
- ครอบครัวอบอุ่น
- จิตใจเบิกบาน

(5) ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง

(E : Government Expense)

- บุคลากร
- มอบอำนาจและกระจายอำนาจ
- ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง
- ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์
- ลดการเดินทาง
- ลดเวลาการปฏิบัติ
- ทำงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)
- ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร

นอกจากด้านคุณภาพชีวิตแล้วนั้น คณะที่ปรึกษายังได้จัดกลุ่มตัวชี้วัดที่จะสะท้อนมิติด้านสังคมอุดมปัญญา เพื่อเป็นตัวชี้วัดที่จะบอกถึงการอยู่ร่วมกันโดยสงบและเป็นสังคมของผู้มีปัญหาในการอยู่ร่วมกันอย่าง สงบ สันติและสร้างสรรค์

ด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

- (1) สันติภาพและสันติสุข คือเป้าหมายร่วม (P : Peaceful)
- (2) ปรับตัว คือสิ่งที่ต้องกระทำ (A : Adjustment)

- (3) เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน (R : Reason)
- (4) เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต (K : Knowledge)
- (5) พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ (S : Sufficiency)

ซึ่งมีรายละเอียดและการเปรียบเทียบระหว่างตัวชี้วัดในด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE) และด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS) กับการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รายละเอียดตามภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้

2.5.3 สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยง และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการสร้างจังหวัดอัจฉริยะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติในหลายด้าน ได้แก่ ประชาชนจะได้รับการบริการจากภาครัฐได้สะดวกรวดเร็วขึ้น รัฐสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนงานด้านการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตรงต่อความต้องการ และประชาชนสามารถใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ในการติดต่อสื่อสารหรือการขอรับบริการจากภาครัฐได้อย่างกว้างขวาง โดยอาศัยหลักการบริหารแบบบูรณาการ สามารถเชื่อมโยง 5 ภาคส่วนสำคัญ ได้แก่ ส่วนท้องถิ่นและชุมชน หน่วยงานส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการส่วนกลางและภาคเอกชนเข้าด้วยกัน เมื่อทุกภาคส่วนทำงานเชื่อมโยงกันจนเป็นระบบ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การประสานงาน และการสั่งการให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทันท่วงทีต่อการช่วยเหลือระยะเวลาและรายจ่าย ซึ่งเป็นผลดีทั้งรัฐ เอกชนและประชาชน ซึ่งผลที่ได้รับคือการพัฒนาและศักยภาพที่ก้าวกระโดดของจังหวัดและประเทศชาติ

อย่างไรก็ตามการจะสร้างให้เกิดจังหวัดอัจฉริยะนั้น นอกจากแนวทางในการนำ เทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแบบบูรณาการดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วนั้น ยังต้องอาศัยประเด็นสำคัญอื่นๆ อาทิ การสร้างสังคมที่สงบสุข มีรายได้ ความมั่นคงปลอดภัย ใฝ่รู้เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมและพัฒนาไปพร้อมๆ กับการเจริญเติบโตของเทคโนโลยี จึงได้เกิดการกำหนดตัวชี้วัด “จังหวัดอัจฉริยะ” ในนิยามใหม่ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นจังหวัดที่นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการงานของจังหวัดให้บูรณาการได้เท่านั้น แต่จังหวัดอัจฉริยะใหม่ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาค้นคว้า จะหมายความรวมถึงความยกระดับให้แต่ละจังหวัดมีแผนการบริหารจัดการงานที่ดี มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการมุ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น บนพื้นฐานของความสงบสุข สันติ สามัคคี ใฝ่รู้ เพื่อสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่น่าอยู่ร่วมกัน

การกำหนดตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดในแผนพัฒนาจังหวัดที่ปรากฏในภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้นั้น ยังไม่สอดคล้องกับตัวอย่างตัวชี้วัดของจังหวัดอัจฉริยะที่คณะที่ปรึกษาได้นำเสนอเป็นตัวอย่างไว้มากนัก เนื่องจากแต่ละจังหวัดมุ่งเน้นจัดทำตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาและโครงการ ส่วนใหญ่จะเป็นตัวชี้วัดมาตรฐานทั่วไป ที่เน้นเชิงปริมาณ หรือในบางตัวชี้วัดอาจวัดได้ยากทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ในขณะที่ตัวชี้วัดที่ที่ปรึกษาได้ตั้งขึ้นมาเพื่อสะท้อนการเป็นจังหวัดอัจฉริยะในนิยามใหม่นั้น จะเน้นตัวชี้วัดที่จะสะท้อนเชิงคุณภาพของคุณภาพชีวิตประชาชนที่มีคุณภาพมากขึ้นและเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสงบสุขของสังคม เป็นต้น

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัดยะลา เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริม พัฒนา แปรรูปผลผลิตทางการเกษตรทุเรียน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและการส่งออกสู่ AEC ตอนใต้

3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ทุเรียน”

ตารางที่ 13 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
ส่งเสริม พัฒนา แปรรูปผลผลิตทางการเกษตรทุเรียนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและการส่งออกสู่ AEC ตอนใต้	เศรษฐกิจ -> การเกษตร	ทุเรียน
สรุปเหตุผลสนับสนุน เป็นสินค้าที่มีศักยภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้แก่จังหวัด โดยจังหวัดยะลามีพื้นที่การเพาะปลูกมากถึง 51,869 ไร่ และมีผลผลิตประมาณ 27,406 ตัน รวมถึงมีแนวโน้มในการส่งออกไปยังประเทศจีนโดยเฉพาะเมืองกวางโจว (ข้อมูลปี 2554)		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

Value Chain Product Champion “ทุเรียน”

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ทุเรียน”

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ทุเรียน”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : การวิจัยพัฒนา (R&D) ทุเรียนการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานการปลูกทุเรียนและการพัฒนาเกษตรกร						
CSF 1.1 การวิจัยและพัฒนาพันธุ์ ทุเรียน	KPI 1.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกร ต่อปี	1.1.1.1 จำนวนเกษตรกรและพื้นที่ปลูกทุเรียน	มี	ระบบ ทะเบียน	รายเดือน	สนง.เกษตรจังหวัดยะลา
		1.1.1.2 จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ปลูกทุเรียน	มี	ระบบ ทะเบียน	รายเดือน, รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดยะลา
	KPI 1.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ปลูกทุเรียน ต่อปี	1.1.2.1 จำนวนศูนย์ในการให้ความรู้เกี่ยวกับ การปลูกทุเรียน	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด,สกก
CSF 1.2 การวิจัยเทคโนโลยีและ นวัตกรรม	KPI 1.2.1 จำนวนรายงานการเผยแพร่ผลทาง การวิจัยและการพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยีการเพิ่มมูลค่าทุเรียนและ ผลิตภัณฑ์จากจากทุเรียน (2 รายงาน ต่อปี)	1.2.1.1 จำนวนรายงานการเผยแพร่ผลทาง การวิจัยและการพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยีการเพิ่มมูลค่าทุเรียนและ ผลิตภัณฑ์จากทุเรียน	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เกษตรยะลา
CSF 1.3 การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเชิงลึก ทุเรียน	KPI 1.3.1 จำนวนศูนย์การให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับ การพัฒนาการปลูกทุเรียนที่เพิ่มขึ้น (3 แห่งต่อปี)	1.3.1.1 จำนวนศูนย์การให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับ การพัฒนาการปลูกทุเรียน	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เกษตรยะลา

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ทุเรียน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 1.4 การจัดทำข้อมูลต้นทุน การผลิตทุเรียน	KPI 1.4.1 จำนวนรายงานการจัดทำข้อมูลต้นทุน การผลิตทุเรียน (1 รายการต่อปี)	1.4.1.1 จำนวนรายงานการจัดทำข้อมูลต้นทุน การผลิตทุเรียน	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดยะลา
VC 2 : การเพิ่มผลผลิตพัฒนาคุณภาพและลดต้นทุนการปลูกทุเรียน						
CSF 2.1 การกระจายพันธุ์ทุเรียนที่ดี ให้เกษตรกร	KPI 2.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับพันธุ์ทุเรียนที่ดี ที่เพิ่มขึ้น (ร้อยละ 3 ของผู้ปลูกทุเรียน ในจังหวัดยะลาต่อปี)	2.1.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับพันธุ์ทุเรียนที่ดี	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สน.กองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยาง/สนง. เกษตรจังหวัดยะลา/กรม วิชาการเกษตร
CSF 2.2 การบริหารจัดการ การใช้ดิน (Zoning)	KPI 2.2.1 คุณภาพดินและลักษณะพื้นที่ที่มี ความเหมาะสม ในการเพาะปลูก ทุเรียน	2.2.1.1 ข้อมูลชุดดินในแต่ละพื้นที่	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สถานีพัฒนาที่ดิน จังหวัดยะลา
CSF 2.3 การรวมกลุ่มเกษตรกร สหกรณ์เพื่อสร้างองค์ ความรู้และขีด ความสามารถให้เกษตรกร ผู้ปลูกทุเรียน	KPI 2.3.1 จำนวนโครงการที่ส่งเสริมการรวมกลุ่ม เกษตรกรสหกรณ์เพื่อสร้างองค์ความรู้ และขีดความสามารถให้เกษตรกรผู้ ปลูกทุเรียนที่เพิ่มขึ้น (2 โครงการต่อปี)	2.3.1.1 จำนวนโครงการที่ส่งเสริมการรวมกลุ่ม เกษตรกรสหกรณ์เพื่อสร้างองค์ความรู้ และขีดความสามารถให้เกษตรกร ผู้ปลูกทุเรียนที่เพิ่มขึ้น	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.สหกรณ์จังหวัด ยะลา
VC 3 : การแปรรูปและการสร้างมูลค่าเพิ่มทุเรียน						
CSF 3.1 ส่งเสริมการปลูกทุเรียน	KPI 3.1.1 จำนวนรายงานการส่งเสริมการปลูก ทุเรียน	3.1.1.1 จำนวนรายงานการส่งเสริมการปลูกทุเรียน	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สท.ย.ยะลา/เบตง ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เกษตรจังหวัดยะลา

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ทุเรียน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 3.2 จัดตั้งเขตประกอบการ อุตสาหกรรมทุเรียนจังหวัด ยะลา	KPI 3.2.1 จำนวนศูนย์การเรียนรู้การประกอบ การอุตสาหกรรมทุเรียนจังหวัดยะลา ที่เพิ่มขึ้น (ปีละ 2 แห่ง)	3.2.1.1 จำนวนศูนย์การเรียนรู้การประกอบ การอุตสาหกรรมทุเรียนจังหวัดยะลา	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ยะลา
CSF 3.3 พัฒนากระบวนการการ ผลิตทุเรียน	KPI 3.3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของปริมาณผลผลิต ต่อไร่	3.3.1.1 ปริมาณผลผลิตต่อไร่	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดยะลา, สกกย, สนง.เศรษฐกิจ การเกษตรภาค 9 ยะลา
VC 4 : การขนส่งและจัดการบริหารสินค้า (Logistics) ทุเรียน						
CSF 4.1 การขนส่งและการกระจาย สินค้า	KPI 4.1.1 จำนวนสถานีขนส่งสินค้าที่เพิ่มขึ้น (2 แห่งต่อปี)	4.1.1.1 จำนวนสถานีขนส่งสินค้าที่เพิ่มขึ้น	ไม่มี	-	-	-
CSF 4.2 การบริหารจัดการ คลังสินค้า	KPI 4.2.1 จำนวนที่ตั้งและพื้นที่ในการให้บริการ การเก็บและคัดแยกสินค้าเพิ่มขึ้น (2 แห่งต่อปี)	4.2.1.1 จำนวนที่ตั้งและพื้นที่ในการให้บริการ การเก็บและคัดแยกสินค้า	ไม่มี	-	-	-
VC 5 : การพัฒนาระบบการตลาดทุเรียน						
CSF 5.1 การพัฒนากระบวนการ ผลิตทุเรียนและแปรรูป ขั้นต้น	KPI 5.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการ ที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการพัฒนา กระบวนการผลิตทุเรียนแปรรูป (น้ำยางข้น ยางแท่ง ยางแผ่น) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ต่อปี	5.1.1.1 จำนวนของผู้ประกอบการที่ได้รับการ อบรมเกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการ ผลิตทุเรียนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มต่อปี	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชน สนง.เกษตรจังหวัด ยะลา/ สนง.เกษตรและสหกรณ์

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ทุเรียน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 5.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการรับรองคุณภาพ ผลิตภัณฑ์แปรรูปต่อปี	5.1.2.1 จำนวนการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ต่อ ปี	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรม
CSF 5.2 ส่งเสริมการผลิตผลิตภัณฑ์ ทุเรียนที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น	KPI 5.2.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการขาย ผลิตภัณฑ์ทุเรียน (เช่น ทุเรียนทอด ทุเรียนกวน) ต่อปี	5.2.1.1 มูลค่าการขายผลิตภัณฑ์ทุเรียนต่อปี	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.เศรษฐกิจการเกษตร เขต 9 จังหวัดยะลา
CSF 5.3 พัฒนาตลาดซื้อขาย ล่วงหน้า (Future Market)	KPI 5.3.1 จำนวนรายงานการพัฒนาตลาดซื้อขาย ล่วงหน้าที่เพิ่มขึ้น (4 รายงานต่อปี)	5.3.1.1 จำนวนรายงานการพัฒนาตลาดซื้อขาย ล่วงหน้าที่เพิ่มขึ้น	ไม่มี	-	-	-

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ทุเรียน”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริม พัฒนา แปรรูปผลผลิตทางการเกษตรทุเรียนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและการส่งออกสู่ AEC ตอนใต้ (Product Champion : ทุเรียน) มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 18 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 15 รายการ และที่เหลือจำนวน 3 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 15 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ทุเรียน”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ(%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5
		(4 CSFs, 5 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(3 CSFs, 4 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	15 (83.33%)	6	3	3	-	3
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	3 (16.67%)	-	-	-	2	1
รวม	18 (100%)	6	3	3	2	4

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 16 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ทุเรียน”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 4.1.1.1 จำนวนสถานีขนส่งสินค้าที่เพิ่มขึ้น	สนง.ขนส่งจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 4.2.1.1 จำนวนที่ตั้งและพื้นที่ในการให้บริการเก็บและคัดแยกสินค้า	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 5.3.1.1 จำนวนรายงานการพัฒนาตลาดซื้อขายล่วงหน้า ที่เพิ่มขึ้น	สนง. พาณิชย์จังหวัด (ตลาดกลาง)	

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม
เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน

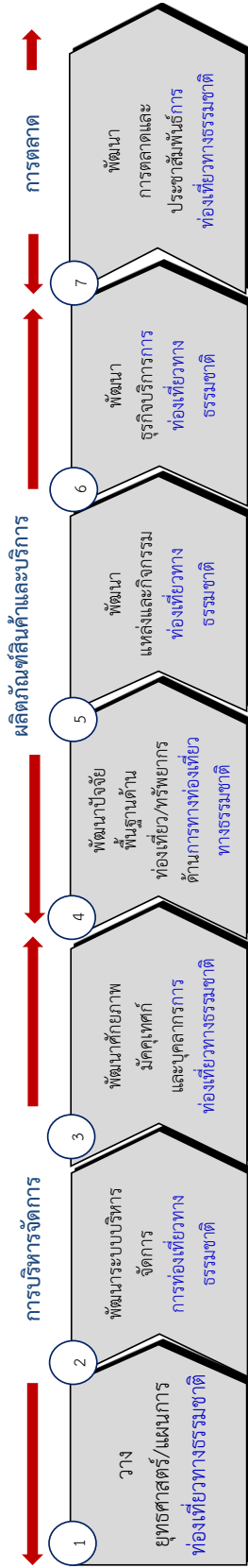
3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ”

ตารางที่ 17 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรมเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน	เศรษฐกิจ -> ท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ
สรุปเหตุผลสนับสนุน ยะลามีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงาม อาทิเช่น น้ำตกธารโต น้ำตกละออกรุง เชื้อนบางยาง อุโมงค์ปิยะมิตร เป็นต้น		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

Value Chain Product Champion “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ”

1.1 การวางแผนและกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)	2.1 การรวบรวมและจัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว	3.1 พัฒนาศักยภาพแรงงานวิชาชีพและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	4.1 การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	5.1 พัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว เช่น บริเวณทะเลสาบฮาลาบาลาและน้ำตกอินทสรว้านนิยมิต	6.1 ส่งเสริมและพัฒนารองรับรองรับการรับรองรับมาตรฐานระดับมาตรฐาน	7.1 ประชาสัมพันธ์สร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติของจังหวัดยะลา
2.2 สร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เช่นเตรียมความพร้อมด้านการแพทย์ฉุกเฉิน	3.2 พัฒนาบุคลากรอบรม 3 ภาษา (ไทย จีน อังกฤษ)	4.2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ถนน ไฟฟ้า	5.2 ยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อม ความสะอาด เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่มสาธารณะ	6.2 ส่งเสริมเทศกาลผลไม้และของดีของชุมชน	7.2 การตลาดเชิงรุกผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	7.3 จัดทำป้ายแหล่งท่องเที่ยว

3.2.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ”

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : วางยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ						
CSF 1.1 การวางแผนและกำหนดตำแหน่ง เชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)	KPI 1.1.1 จำนวนรายงานการวางแผนและ กำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning) ด้านการ ท่องเที่ยว	1.1.1.1 สัดส่วนของงบประมาณที่ได้จัดสรร ด้านการท่องเที่ยวของยะลา	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ การกีฬา
		1.1.1.2 จำนวนรายงานการวางแผน และกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์	ไม่มี			
VC 2 : พัฒนาระบบบริหาร จัดการ การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ						
CSF 2.1 การรวบรวมและจัดทำ สารสนเทศข้อมูลเพื่อการ ท่องเที่ยว	KPI 2.1.1 มีจำนวนฐานข้อมูลวัฒนธรรมท้องถิ่น และข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว จังหวัดยะลาที่เพิ่มขึ้น (ปีละ 10 ฐานข้อมูล)	2.1.1.1 จำนวนฐานข้อมูลวัฒนธรรมท้องถิ่นและ ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว จังหวัดยะลา	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.วัฒนธรรม
CSF 2.2 สร้างความเชื่อมั่นด้านความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น เตรียมความพร้อม ด้านการแพทย์ฉุกเฉิน	KPI 2.2.1 จำนวนโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล ที่เปิดให้บริการ 24 ชั่วโมงที่เพิ่มขึ้น (10 แห่งต่อปี)	2.2.1.1 จำนวนโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล ที่เปิดให้บริการ 24 ชั่วโมง	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุข

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 3 : พัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และบุคลากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ						
CSF 3.1 พัฒนาศักยภาพแรงงานวิชาชีพ และบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	KPI 3.1.1 จำนวนแรงงานวิชาชีพและบุคลากร ด้านการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น (50 คนต่อ ปี)	3.1.1.1 จำนวนแรงงานวิชาชีพและบุคลากรด้าน การท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น (คน)	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ การกีฬา
CSF 3.2 พัฒนาบุคลากรอบรมภาษา 3 ภาษา (ไทย จีน อังกฤษ)	KPI 3.2.1 จำนวนบุคลากรอบรมภาษา 3 ภาษา เพิ่มขึ้น (50 คนต่อปี)	3.2.1.1 จำนวนบุคลากรอบรมภาษา 3 ภาษา (คน)	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ การกีฬา
VC 4 : พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ						
CSF 4.1 การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	KPI 4.1.1 จำนวนโครงการด้านการจัดการ สิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ที่เพิ่มขึ้น (6 โครงการต่อปี)	4.1.1.1 จำนวนโครงการด้านการจัดการ สิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากร สิ่งแวดล้อม
CSF 4.2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ถนน ไฟฟ้า	KPI 4.2.1 จำนวนโครงการการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน ถนน ไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้น (10 โครงการต่อปี)	4.2.1.1 จำนวนโครงการการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน ถนน ไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้น	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	กรมทางหลวงแขวงทาง สนง.ส่งเสริมการท่องเที่ยว
CSF 4.3 การจัดการปัญหาจากการ ท่องเที่ยว อาทิ สิ่งปฏิกูล ขยะ และมลภาวะ	KPI 4.3.1 จำนวนโครงการการจัดการปัญหาจาก การท่องเที่ยว อาทิ สิ่งปฏิกูล ขยะและ มลภาวะที่เพิ่มขึ้น (10 โครงการต่อปี)	4.3.1.1 จำนวนโครงการการจัดการปัญหาจาก การท่องเที่ยวสิ่งปฏิกูล ขยะและมลภาวะ	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด สนง.ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 5 : พัฒนาแหล่งและกิจกรรมท่องเที่ยวทางธรรมชาติ						
CSF 5.1 พัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว เช่น บริเวณทะเลสาบฮาลาบาลา และน้ำตกอินทสรบ้านปิยมิต	KPI 5.1.1 จำนวนโครงการพัฒนาปรับปรุงแหล่ง ท่องเที่ยวบริเวณทะเลสาบ ฮาลาบาลา และน้ำตกอินทสรบ้านปิยมิต (5 โครงการต่อปี)	5.1.1.1 จำนวนกิจกรรมพัฒนาปรับปรุง แหล่งท่องเที่ยวบริเวณทะเลสาบฮาลาบา ลาและน้ำตกอินทสร บ้านปิยมิต	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ การกีฬา
CSF 5.2 ยกระดับคุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำและ น้ำดื่มสาธารณะ	KPI 5.2.1 จำนวนสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญที่ ได้รับยกระดับคุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่มสาธารณะ ที่เพิ่มขึ้น (12 แห่งต่อปี)	5.2.1.1 จำนวนสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญที่ได้ รับยกระดับคุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่ม สาธารณะ	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด
VC 6 : พัฒนารูขีจรบริการการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ						
CSF 6.1 ส่งเสริมและพัฒนาโรงแรม ให้ได้รับการรับรองระดับ มาตรฐาน	KPI 6.1.1 จำนวนโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐาน เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ของโรงแรมทั้งหมด ในจังหวัดยะลา	6.1.1.1 จำนวนโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐาน	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.ปกครองจังหวัด
CSF 6.2 ส่งเสริมเทศกาลผลไม้และ ของดีของชุมชน	KPI 6.2.2 จำนวนการจัดเทศกาลแสดงผลไม้และ ของดีของชุมชนเพิ่มขึ้น (6 ครั้งต่อปี)	6.2.2.1 จำนวนการจัดเทศกาลแสดงผลไม้และ ของดีของชุมชน	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด เทศบาลนครยะลา

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 7 : พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์						
CSF 7.1 ประชาสัมพันธ์สร้าง ภาพลักษณ์การท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมของจังหวัดยะลา	KPI 7.1.1 จำนวนครั้งในประชาสัมพันธ์สร้าง ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของจังหวัดยะลา (เดือนละ 1 ครั้ง)	7.1.1.1 จำนวนครั้งในประชาสัมพันธ์สร้าง ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของจังหวัดยะลา	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา ,สนง.ประชาสัมพันธ์
CSF 7.2 จัดทำป้ายแหล่งท่องเที่ยว	KPI 7.2.1 จำนวนป้ายแหล่งท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น (ร้อยละ 3 ต่อปีของสถานที่ท่องเที่ยว ทั้งหมดในจังหวัดยะลา)	7.2.1.1 จำนวนป้ายแหล่งท่องเที่ยว	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	แขวงการทาง สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา อปท.

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรมเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน (Product Champion : การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ) มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 15 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 14 รายการ และที่เหลือจำนวน 1 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 19 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ(%))	VC 1	V C2	V C3	V C4	V C5	V C6	V C7
		(1 CSF, 1 KPI)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	14 (93.33%)	1	2	2	3	2	2	2
2.. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	1 (6.67%)	1	-	-	-	-	-	-
รวม	15 (100%)	2	2	2	3	2	2	2

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 20 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1.2 จำนวนรายงานการวางแผนและกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนามาตรฐานสินค้า OTOP สู่อสากล

3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “สินค้า OTOP”

ตารางที่ 21 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้าน เศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
พัฒนามาตรฐานสินค้า OTOP สู่อสากล	เศรษฐกิจ -> อุตสาหกรรม	สินค้า OTOP
สรุปเหตุผลสนับสนุน มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น OTOP จังหวัดยะลา มีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

Value Chain Product Champion “สินค้า OTOP”

1.1 การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาฐานข้อมูลการผลิต (สิทธิบัตร/ลิขสิทธิ์)	2.1 พัฒนา	3.1 เพิ่มประสิทธิภาพผู้ผลิตผู้ประกอบการ OTOP	4.1 การบริหารจัดการแหล่งวัตถุดิบ	5.1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีรูปแบบที่หลากหลาย	6.1 การจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้า	7.1 เพิ่มประสิทธิภาพด้านการจำหน่ายและการตลาด เช่น การจำหน่ายสินค้า ทั้งในประเทศ
2.2 โครงการจัดกิจกรรมพบปะระหว่างผู้ประกอบการ OTOP กับสถาบันการเงิน	3.2 ส่งเสริมประสิทธิภาพด้านการผลิตของผู้ผลิตผู้ประกอบการ OTOP	3.3 บัณฑิตและเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.2 การพัฒนาและควบคุมมาตรฐานกระบวนการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรม	5.2 การพัฒนาบรรจุภัณฑ์	6.2 การพัฒนาประสิทธิภาพและลดต้นทุนการขนส่งและกระจายสินค้า	7.2 ประชาสัมพันธ์สุดยอด OTOP เต็มจังหวัด
				5.3 การส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP ให้มีศักยภาพ/มาตรฐาน ตาม Quadrant		7.3 การติดตามผลและประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภค

3.3.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “สินค้า OTOP”

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สินค้า OTOP”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 1 : การวิจัยและพัฒนา (R&D) และออกแบบผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP						
CSF 1.1 การคุ้มครองทรัพย์สิน ทางปัญญา (สิทธิบัตร/ลิขสิทธิ์)	KPI 1.1.1 จำนวนสิทธิบัตรที่ได้รับการจดทะเบียน การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา เพิ่มขึ้น (ร้อยละ 5 ต่อปี)	1.1.1.1 จำนวนสิทธิบัตรที่ได้รับการจดทะเบียน การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา	ไม่มี			
VC 2 : การสนับสนุนปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการผลิตสินค้า OTOP						
CSF 2.1 การพัฒนาฐานข้อมูลการผลิต และการบริโภค	KPI 2.1.1 จำนวนครั้งของการปรับปรุง ฐานข้อมูล (ปีละ 2 รายงาน)	2.1.1.1 จำนวนครั้งของการปรับปรุงฐานข้อมูล	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรม, สนง.พาณิชย์
CSF 2.2 การจัดกิจกรรมพบปะระหว่าง ผู้ประกอบการ OTOP กับ สถาบันการเงิน	KPI 2.2.1 จำนวนครั้งที่จัดกิจกรรมพบปะ ระหว่างผู้ประกอบการ OTOP กับ สถาบันการเงินที่เพิ่มขึ้น (4 ครั้งต่อปี)	2.2.1.1 จำนวนครั้งที่จัดกิจกรรมพบปะระหว่าง ผู้ประกอบการ OTOP กับสถาบันการเงิน ที่เพิ่มขึ้น	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัดยะลา
VC 3 : การเพิ่มขีดความสามารถผู้ประกอบการและฝีมือแรงงานสินค้า OTOP						
CSF 3.1 เพิ่มประสิทธิภาพผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP	KPI 3.1.1 จำนวนโครงการในการจัดอบรมเพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP ที่เพิ่มขึ้น (4 โครงการต่อปี)	3.1.1.1 จำนวนโครงการในการจัดอบรมเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพผู้ผลิตผู้ประกอบการ OTOP	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัดยะลา

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สินค้า OTOP” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 3.2 ส่งเสริมประสิทธิภาพด้านการ ผลิตของผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP	KPI 3.2.1 จำนวนโครงการที่จัดอบรมส่งเสริม ประสิทธิภาพด้านการผลิตของผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP ที่เพิ่มขึ้น (4 โครงการต่อปี)	3.2.1.1 จำนวนโครงการที่จัดอบรมส่งเสริม ประสิทธิภาพด้านการผลิตของผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัดยะลา
CSF 3.3 บันทึกและเผยแพร่ภูมิปัญญา ท้องถิ่น	KPI 3.3.1 จำนวนรายงานที่บันทึกข้อมูล เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้น (ร้อยละ 5 ของสินค้า OTOP ใน จังหวัดยะลา)	3.3.1.1 จำนวนรายงานที่บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับ ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้น	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัดยะลา
	KPI 3.3.2 จำนวนการจัดกิจกรรมในการอบรม เผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่เพิ่มขึ้น (4 ครั้งต่อปี)	3.3.2.1 จำนวนการจัดกิจกรรมในการอบรม เผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่น	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัดยะลา
VC 4 : การเพิ่มผลผลิตพัฒนาคุณภาพและลดต้นทุนการผลิตสินค้า OTOP						
CSF 4.1 การบริหารจัดการแหล่ง วัตถุดิบ	KPI 4.1.1 จำนวนการจัดอบรมเกี่ยวกับการ บริหารจัดการแหล่งวัตถุดิบในการ จัดการ OTOP	4.1.1.1 จำนวนการจัดอบรมเกี่ยวกับการบริหาร จัดการแหล่งวัตถุดิบ	ไม่มี			

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สินค้า OTOP” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 4.2 การพัฒนาและควบคุมมาตรฐาน กระบวนการผลิตของโรงงาน อุตสาหกรรม	KPI 4.2.1 จำนวนผู้ประกอบการหรือโรงงาน ที่ได้รับการรับรองผลิตภัณฑ์ชุมชน ตามมาตรฐานที่กำหนด (เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปีของจำนวนผู้ประกอบการ หรือโรงงานที่ผลิตสินค้า OTOP ในจังหวัดยะลา)	4.2.1.1 จำนวนผู้ประกอบการหรือโรงงานที่ได้รับ การรับรองผลิตภัณฑ์ชุมชนตามมาตรฐาน ที่กำหนด	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรม
VC 5 : การสร้างมูลค่าเพิ่มในผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP						
CSF 5.1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มี รูปแบบที่หลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการ ผู้บริโภค	KPI 5.1.1 จำนวนรายงานที่สำรวจความ ต้องการในสินค้า OTOP ของจังหวัด ยะลา ที่เพิ่มขึ้น (2 รายงานต่อปี)	5.1.1.1 จำนวนรายงานที่สำรวจความต้องการ ในสินค้า OTOP ของจังหวัดยะลา	ไม่มี			
	KPI 5.1.2 จำนวนผลิตภัณฑ์ที่มีหลากหลาย รูปแบบมากขึ้น (ปีละ 2 ผลิตภัณฑ์)	5.1.2.1 จำนวนผลิตภัณฑ์	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัดยะลา
CSF 5.2 การพัฒนาบรรจุภัณฑ์	KPI 5.2.1 จำนวนโครงการที่ให้การสนับสนุน การพัฒนาการจัดทำบรรจุภัณฑ์ ที่เพิ่มขึ้น (ปีละ 2 โครงการ)	5.2.1.1 จำนวนโครงการที่ให้การสนับสนุน การพัฒนาการจัดทำบรรจุภัณฑ์	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัดยะลา

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สินค้า OTOP” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 5.3 การส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนา ผลิตภัณฑ์ OTOP ให้มี ศักยภาพ/มาตรฐาน ตาม Quadrant	KPI 5.3.1 จำนวนผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ได้รับ มาตรฐานตาม Quadrant ที่เพิ่มขึ้น (ร้อยละ 3 ของสินค้า OTOP ในจังหวัดยะลา)	5.3.1.1 จำนวนผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ได้รับมาตรฐาน ตาม Quadrant	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัดยะลา
VC 6 : การบริหารจัดการสินค้า (Logistics) สินค้า OTOP						
CSF 6.1 การจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้า	KPI 6.1.1 จำนวนศูนย์กระจายสินค้า OTOP	6.1.1.1 จำนวนศูนย์กระจายสินค้าและแหล่ง กระจายสินค้า	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัด ยะลา
CSF 6.2 การพัฒนาประสิทธิภาพและ ลดต้นทุนการขนส่งและ กระจายสินค้า	KPI 6.2.1 จำนวนการจัดฝึกอบรมการพัฒนา ประสิทธิภาพและลดต้นทุนการ ขนส่งและกระจายสินค้า (2 ครั้ง ต่อปี)	6.2.1.1 จำนวนการจัดฝึกอบรมการพัฒนา ประสิทธิภาพและลดต้นทุนการขนส่งและ กระจายสินค้า	ไม่มี			
VC 7 : การพัฒนาระบบการตลาดสินค้า OTOP						
CSF 7.1 เพิ่มประสิทธิภาพด้าน การจำหน่ายและการตลาด เช่น การจำหน่ายสินค้า ทั้งใน และต่างประเทศ (ปริมาณการ ส่งออก)	KPI 7.1.1 จำนวนโครงการที่ให้การสนับสนุน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านการจำหน่าย และการตลาด เช่น การจำหน่าย สินค้าทั้งในและต่างประเทศ (2 โครงการต่อปี)	7.1.1.1 จำนวนโครงการที่ให้การสนับสนุนเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพด้านการจำหน่ายและการตลาด เช่น การจำหน่ายสินค้าทั้งในและ ต่างประเทศ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัด ยะลา

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สินค้า OTOP” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 7.2 ประชาสัมพันธ์สุดยอด OTOP เด่นจังหวัด	KPI 7.2.1 จำนวนการประชาสัมพันธ์สุดยอด OTOP เเด่นจังหวัดที่เพิ่มขึ้น (6 ครั้งต่อปี)	7.2.2.1 จำนวนการประชาสัมพันธ์	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ประชาสัมพันธ์ จังหวัดยะลา
CSF 7.3 การติดตามผลและประเมิน ความพึงพอใจของผู้บริโภค	KPI 7.3.1 จำนวนรายงานการติดตามผลและ ประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภค (2 รายงานต่อปี)	7.3.1.1 จำนวนรายงานการติดตามผลและประเมิน ความพึงพอใจของผู้บริโภค	ไม่มี			

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “สินค้า OTOP”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนามาตรฐานสินค้า OTOP สู่อสากล (Product Champion : สินค้า OTOP) มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 18 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 13 รายการ และที่เหลือจำนวน 5 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 23 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “สินค้า OTOP”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ(%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6	VC 7
		(1 CSF, 1 KPI)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(3 CSFs, 4 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(3 CSFs, 4 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	13 (72.22%)	-	2	4	1	3	1	2
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	5 (27.78%)	1	-	-	1	1	1	1
รวม	18 (100%)	1	2	4	2	4	2	3

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 24 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “สินค้า OTOP”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1.1 จำนวนสิทธิบัตรที่ได้รับการจดทะเบียนการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา	สนง.พาณิชย์จังหวัดยะลา	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 4.1.1.1 จำนวนการจัดอบรมเกี่ยวกับการบริหารจัดการแหล่งวัตถุดิบ	สนง.พัฒนาชุมชน/ สนง.เกษตรจังหวัดยะลา	
Data 5.1.1.1 จำนวนรายงานที่สำรวจความต้องการในสินค้า OTOP ของจังหวัดยะลา	สนง.สถิติจังหวัดยะลา	
Data 6.2.1.1 จำนวนการจัดฝึกอบรมการพัฒนาประสิทธิภาพและลดต้นทุนการขนส่งและกระจายสินค้า	สนง.พาณิชย์จังหวัดยะลา	
Data 7.3.1.1 จำนวนรายงานการติดตามผลและประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภค	สนง.สถิติจังหวัดยะลา	

3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การเสริมสร้างยะลาสันติสุข หมู่บ้าน ชุมชนเข้มแข็ง

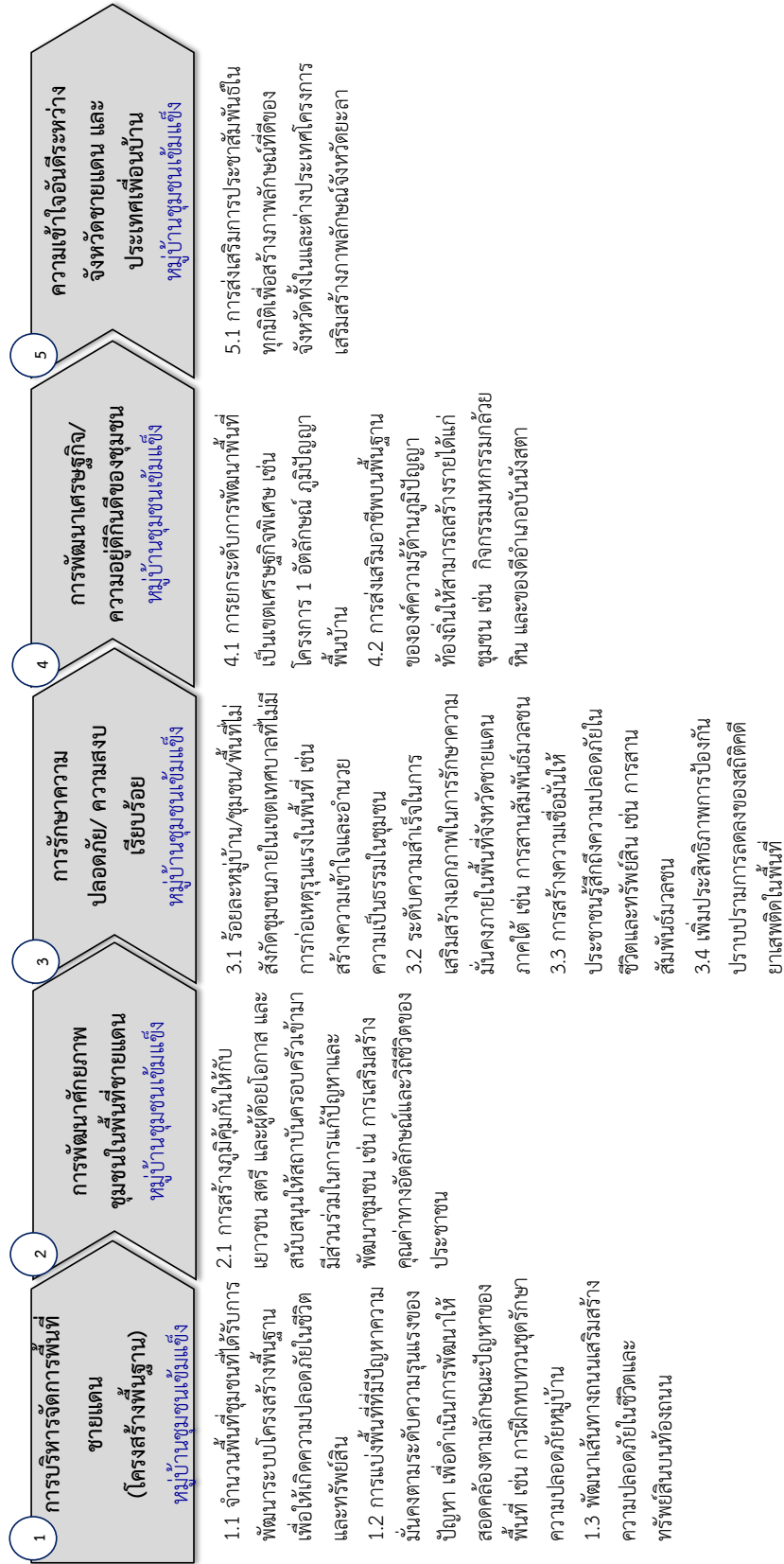
3.4.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “หมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง”

ตารางที่ 25 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
เสริมสร้างยะลาสันติสุข หมู่บ้าน ชุมชนเข้มแข็ง	สังคม -> หมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง	หมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง
สรุปเหตุผลสนับสนุน เพื่อให้สังคมมีความปรองดอง สมานฉันท์ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารกิจการในภาครัฐให้มีความมั่นคงยิ่งขึ้น		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

Critical Issue: หมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง

3.4.2 ผังสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “หมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง”

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “หมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน (โครงสร้างพื้นฐาน) หมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง						
CSF 1.1 จำนวนพื้นที่ชุมชนที่ได้รับการ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	KPI 1.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการพัฒนา ระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้เกิด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พื้นฐานเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของ ประชาชนในพื้นที่ (ร้อยละ 3 ต่อปี)	1.1.1.1 มูลค่าการพัฒนาระบบโครงสร้าง พื้นฐานเพื่อให้เกิดความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินพื้นฐานเพื่อ เสริมสร้างความมั่นคงของ ประชาชนในพื้นที่	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.แขวงการทาง/ สนง.ทางหลวงชนบท และ อปท.
CSF 1.2 การแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคง ตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้อง ตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ เช่น การฝึกทบทวนชุดรักษาความ ปลอดภัยหมู่บ้าน	KPI 1.2.1 จำนวนครั้งของการฝึกทบทวนชุดรักษา ความปลอดภัยหมู่บ้านที่เพิ่มขึ้น	1.2.1.1 จำนวนครั้งของการฝึกทบทวน ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	ที่ทำการปกครองจังหวัด ยะลา
CSF 1.3 พัฒนาเส้นทางถนน เสริมสร้าง ความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินบนท้องถนน	KPI 1.3.1 ร้อยละของถนนที่ได้รับการพัฒนา ในจังหวัดยะลา (ร้อยละ 5 ต่อปี)	1.3.1.1 ร้อยละของถนนที่ได้รับการพัฒนา ในจังหวัดยะลา	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.ทางหลวงชนบท

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “หมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 2 : การพัฒนาศักยภาพชุมชนในพื้นที่ชายแดน หมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง						
CSF 2.1 การสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเยาวชน สตรี และผู้ด้อยโอกาส และสนับสนุน ให้สถาบันครอบครัวเข้ามามีส่วน ร่วมในการแก้ปัญหาและพัฒนา ชุมชน เช่น การเสริมสร้างคุณค่า ทางอัตลักษณ์และวิถีชีวิตของ ประชาชน	KPI 2.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าโครงการ เสริมสร้างคุณค่าทางอัตลักษณ์ และวิถี ชีวิตของประชาชน เมื่อเปรียบเทียบกับ ปีที่ผ่านมา	2.1.1.1 มูลค่า (จำนวนเงินที่สนับสนุน) โครงการเสริมสร้างคุณค่าทาง อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตของ ประชาชน	ไม่มี	-	-	-
VC 3 : การรักษาความปลอดภัย/ความสงบเรียบร้อยหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง						
CSF 3.1 ร้อยละหมู่บ้าน/ชุมชน/พื้นที่ไม่ สังกัดชุมชนภายในเขตเทศบาลที่ ไม่มีการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่ เช่น สร้างความเข้าใจและอำนวยความสะดวก เป็นธรรมในชุมชน	KPI 3.1.1 ร้อยละของการร้องเรียนขอความเป็น ธรรมของประชาชน เมื่อเปรียบเทียบกับ ปีที่ผ่านมา	3.1.1.1 จำนวนการร้องเรียนขอความเป็น ธรรมของประชาชน	มี	ระบบ ทะเบียน	ราย เดือน	ศูนย์ดำรงธรรม

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “หมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 3.2 ระดับความสำเร็จในการเสริมสร้าง เอกภาพในการรักษาความมั่นคง ภายในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เช่น การสานสัมพันธ์มวลชน	KPI 3.2.1 ร้อยละของข้อร้องเรียนจากประชาชน ที่เกี่ยวกับการให้บริการของหน่วยงาน ภาครัฐต่อปี	3.2.1.1 ข้อร้องเรียนจากประชาชนที่เกี่ยวกับ การให้บริการของหน่วยงานภาครัฐ ต่อปี	มี	ระบบ ทะเบียน	ราย เดือน	ศูนย์ดำรงธรรม
CSF 3.3 การสร้างเชื่อมั่นให้ประชาชน รู้สึกถึงความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน เช่น การสานสัมพันธ์ มวลชน	KPI 3.3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าโครงการ สานสัมพันธ์มวลชนเมื่อเปรียบเทียบกับ ปีที่ผ่านมา	3.3.1.1 มูลค่าโครงการสานสัมพันธ์มวลชน	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	ปกครองจังหวัดยะลา
CSF 3.4 เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและ ปราบปรามการลดลงของสถิติคดี ยาเสพติดในพื้นที่	KPI 3.4.1 ร้อยละที่ลดลงของจำนวนยาเสพติด (ต่อปีเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา)	3.4.1.1 จำนวนคดียาเสพติด	มี	ระบบ ทะเบียน	ราย เดือน	ตำรวจภูธรจังหวัดยะลา
VC 4 : การพัฒนาเศรษฐกิจ/ความอยู่ดีกินดีของชุมชนหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง						
CSF 4.1 การยกระดับการพัฒนาพื้นที่เป็น เขตเศรษฐกิจพิเศษ เช่น โครงการ 1 อุตสาหกรรม 1 หมู่บ้าน	KPI 4.1.1 จำนวนหมู่บ้านที่ประสบความสำเร็จ โครงการ 1 อุตสาหกรรม 1 หมู่บ้าน พื้นที่เพิ่มขึ้น	4.1.1.1 จำนวนหมู่บ้านที่ประสบความสำเร็จ ในโครงการ 1 อุตสาหกรรม 1 หมู่บ้าน พื้นที่เพิ่มขึ้น	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.วัฒนธรรมจังหวัด ยะลา

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “หมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 4.2 การส่งเสริมอาชีพบนพื้นฐานของ องค์ความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้สามารถสร้างรายได้แก่ชุมชน เช่น กิจกรรมหมกหมักกล้วยหิน และของดีอำเภอบ้านนงस्ता	KPI 4.2.1 จำนวนการจัดนิทรรศการการส่งเสริม อาชีพบนพื้นฐานขององค์ความรู้ด้านภูมิ ปัญญาท้องถิ่นให้สามารถสร้างรายได้ แก่ชุมชนที่เพิ่มขึ้น	4.2.1.1 จำนวนการจัดนิทรรศการการส่งเสริม อาชีพบนพื้นฐานขององค์ความรู้ ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นให้สามารถ สร้างรายได้แก่ชุมชน	ไม่มี	-	-	-
VC 5 : ความเข้าใจอันดีระหว่างจังหวัดชายแดน และประเทศเพื่อนบ้าน หมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง						
CSF 5.1 การส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ ในทุกมิติเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดี ของจังหวัดทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์จังหวัด ยะลา	KPI 5.1.1 จำนวนครั้งที่เพิ่มขึ้นในการส่งเสริม การประชาสัมพันธ์ในทุกมิติเพื่อสร้าง ภาพลักษณ์ที่ดีของจังหวัดทั้งในและ ต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ จังหวัดยะลา (4 ครั้งต่อปี)	5.1.1.1 จำนวนครั้งในการส่งเสริม การประชาสัมพันธ์ในทุกมิติเพื่อ สร้างภาพลักษณ์ที่ดี	ไม่มี			

3.4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็น ปัญหาสำคัญ “หมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การเสริมสร้างยะลาสันติสุข หมู่บ้าน ชุมชน
แข็งแรง (Critical Issue : หมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง) มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น
11 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 8 รายการ และที่เหลือจำนวน 3 รายการ เป็นรายการ
สถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 27 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “หมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวน ข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5
		(3 CSFs, 3 KPIs)	(1 CSF, 1 KPI)	(4 CSFs, 4 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(1 CSF, 1 KPI)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็น ปกติ	8 (72.73%)	3	-	4	1	-
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการ จัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บ ต่อไป	3 (27.27%)	-	1	-	1	1
รวม	11 (100%)	3	1	4	2	1

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 28 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “หมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางการพัฒนา
Data 2.1.1.1 มูลค่า (จำนวนเงินที่ สนับสนุน) โครงการเสริมสร้างคุณค่า ทางอัตลักษณ์ และวิถีชีวิตของ ประชาชน	สนง.วัฒนธรรมจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน - กำหนดและมอบหมาย หน่วยงานผู้รับผิดชอบในการ จัดเก็บ - จัดระบบและวิธีการรับส่ง เชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบ การจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และ การใช้ข้อมูล
Data 4.2.1.1 จำนวนการจัด นิทรรศการการส่งเสริมอาชีพบน พื้นฐานขององค์ความรู้ด้านภูมิ ปัญญาท้องถิ่นให้สามารถสร้าง รายได้แก่ชุมชน	สนง.วัฒนธรรมจังหวัด	
Data 5.1.1.1 จำนวนครั้งในการ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ในทุกมิติ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดี	สนง.ประชาสัมพันธ์จังหวัด	

3.5 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ด้านการศึกษา สุขภาพและอาชีพ

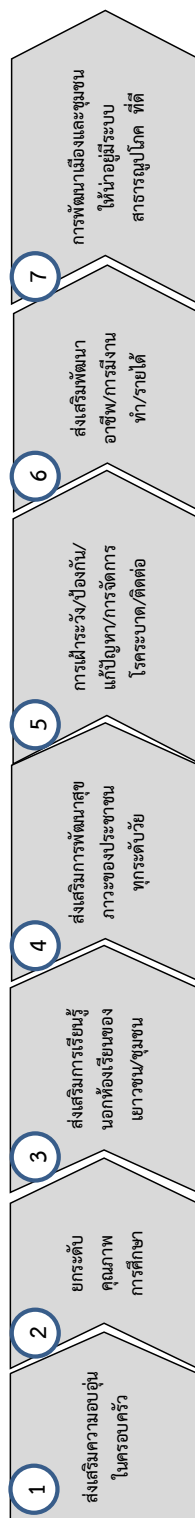
3.5.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต”

ตารางที่ 29 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ด้านการศึกษา สุขภาพและอาชีพ	สังคม -> การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพและอาชีพ	การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต
สรุปเหตุผลสนับสนุน <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่า (ปีละ 9.0) ค่าเฉลี่ยประเทศ (ปีละ 9.1) - ค่าเฉลี่ย O-Net ของเด็ก ม. 3 ต่ำกว่า (ร้อยละ 32.49) ค่าเฉลี่ยประเทศ (ร้อยละ 50.00) - สัดส่วนของผู้อยู่ในประกันสังคมอยู่ในระดับที่ต่ำกว่า (ร้อยละ 7.40) ค่าเฉลี่ยประเทศ (ร้อยละ 23.26) - ผู้ป่วยความดันโลหิตสูงไม่ได้รับการส่งต่อซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศอย่างมาก (ร้อยละ 0 กับ 80.60) - ผลภาพแรงงานอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ (ยะลา 24,123 บาทต่อคน) (ค่าเฉลี่ยประเทศ 90,796 บาทต่อคน) 		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

Critical Issue : การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต

1.1 ส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว 2.1 ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนสามารถเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา เช่น เร่งรัดคุณภาพการอ่านภาษาไทยรู้เรื่อง และสื่อสารได้ของนักเรียนจังหวัดยะลา 2.2 บริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการส่งเสริมคุณภาพ 3.1 ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา เช่น ส่งเสริมศักยภาพในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูและบุคลากรทางการศึกษาในต่างประเทศ 3.2 ส่งเสริมกิจกรรมการสร้างเสริมประสิทธิภาพชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน เช่น การพลังสร้างสรรพพลังพัฒนาเด็กและเยาวชนจังหวัดยะลา 4.1 การส่งเสริมความรู้ทักษะการเลือกดูแลสุขภาพอนามัยทางกาย เช่น การพัฒนาคุณภาพชีวิตแม่และเด็ก 4.2 การดูแลสุขภาพและป้องกันโรคสำหรับผู้สูงอายุ 5.1 เฝ้าระวังโรคติดต่อในพื้นที่ เช่น การควบคุมและป้องกันโรคระบาดในพื้นที่ สสจ.ยะลา 6.1 พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานในสาขาที่จำเป็น เช่น การพัฒนาศักยภาพแรงงานไทยเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 6.2 ลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ เช่น การแนะแนวอาชีพและการมีงานทำ 7.1 การพัฒนาเมืองให้น่าอยู่ เพื่อให้ประชาชนอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี และมีคุณภาพ เช่น โครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเครือข่ายชุมชนและท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1.2 สร้างเสริมความสามัคคี การให้อภัย และการให้ออกสโลว์ไลฟ์ 2.1 ส่งเสริมคุณภาพโรงเรียนประถมศึกษา และมีเยี่ยมศึกษาระดับอำเภอให้มีคุณภาพ และสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของจังหวัดชายแดนภาคใต้ 3.1 ส่งเสริมการเรียนรู้ นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน 4.1 ส่งเสริมการพัฒนาสุขภาพของประชาชนทุกระดับวัย 5.1 การเฝ้าระวัง/ป้องกัน/แก้ปัญหา/การจัดการโรคระบาด/ติดต่อ 6.1 ส่งเสริมพัฒนาอาชีพ/การมีงานทำ/รายได้ 7.1 การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่มีระบบสาธารณูปโภค ที่ดี

3.5.2 ผังสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต”

ตารางที่ 30 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 1 : ส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัว						
CSF 1.1 ส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ ในครอบครัวแผนงานหมู่บ้านเกษตร ต้นแบบเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง	KPI 1.1.1 จำนวนโครงการส่งเสริมกิจกรรม สร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว แผนงานหมู่บ้านเกษตรต้นแบบเพื่อ พัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้นปีละ 2 รายการ	1.1.1.1 จำนวนโครงการส่งเสริมกิจกรรม สร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาสังคม และความมั่นคงของ มนุษย์จังหวัดยะลา
CSF 1.2 สร้างเสริมความสามัคคี การให้อภัย และการให้อีกในครอบครัวและ ชุมชน เช่น ชุมชนร่วมใจส่งเสริม สุขภาพดีวิถีชาวยะลา	KPI 1.2.1 จำนวนชุมชนที่เพิ่มขึ้นที่เข้าร่วม โครงการร่วมใจส่งเสริมสุขภาพดีวิถีชาว ยะลาเพื่อเสริมสร้างความสามัคคี การ ให้อภัย และการให้อีกในครอบครัว และชุมชน (ร้อยละ 3 ของชุมชนใน จังหวัดยะลา)	1.2.1.1 จำนวนชุมชนที่เข้าร่วมโครงการร่วม ใจส่งเสริมสุขภาพดีวิถีชาวยะลาเพื่อ เสริมสร้างความสามัคคี การให้อภัย และการให้อีกในครอบครัวและ ชุมชน	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุข จังหวัดยะลา

ตารางที่ 30 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 2 : ยกระดับคุณภาพการศึกษา						
CSF 2.1 ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนสามารถ เข้าถึงโอกาสทางการศึกษา เช่น เร่งรัดคุณภาพการอ่านภาษาไทย รู้เรื่องและสื่อสารได้ของนักเรียน จังหวัดยะลา	KPI 2.1.1 จำนวนโครงการส่งเสริมโรงเรียน ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้มี คุณภาพและสอดคล้องกับอัตลักษณ์ ของจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เพิ่มขึ้น (4 โครงการต่อปี)	2.1.1.1 จำนวนโครงการส่งเสริมโรงเรียน ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้มี คุณภาพและสอดคล้องกับอัตลักษณ์ ของจังหวัดชายแดนภาคใต้	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษายะลา 1
CSF 2.2 บริหารจัดการฐานข้อมูลด้าน การศึกษาของเด็กและเยาวชนใน พื้นที่ เช่น ส่งเสริมคุณภาพโรงเรียน ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในระดับ อำเภอให้มีคุณภาพและสอดคล้อง กับอัตลักษณ์ของจังหวัดชายแดน ภาคใต้	KPI 2.2.1 จำนวนโรงเรียนที่ได้รับการบริหาร จัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษา ของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพิ่มขึ้น (10 แห่งต่อปี)	2.2.1.1 จำนวนโรงเรียนที่ได้รับการบริหาร จัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของ เด็กและเยาวชนในพื้นที่	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษายะลา 1
VC 3 : ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน						
CSF 3.1 ส่งเสริมกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา เช่น การส่งเสริมศักยภาพในการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูและบุคลากร ทางการศึกษาในต่างประเทศ	KPI 3.1.1 จำนวนโครงการส่งเสริมศักยภาพ ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูและ บุคลากรทางการศึกษาในต่างประเทศ ที่เพิ่มขึ้น	3.1.1.1 จำนวนโครงการส่งเสริมศักยภาพ ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูและ บุคลากรทางการศึกษาใน ต่างประเทศ	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษายะลา 1

ตารางที่ 30 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 3.2 ส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและ เยาวชน เช่น การพลังสร้างสรรค์ พลังพัฒนาเด็กและเยาวชนจังหวัด ยะลา	KPI 3.2.1 จำนวนโครงการพลังสร้างสรรค์ พลังพัฒนาเด็กและเยาวชนจังหวัด ยะลาเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สำหรับเด็กและเยาวชนที่เพิ่มขึ้น	3.2.1.1 จำนวนโครงการพลังสร้างสรรค์พลัง พัฒนาเด็กและเยาวชนจังหวัดยะลา เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สำหรับเด็กและเยาวชน	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาสังคม และความมั่นคงของ มนุษย์จังหวัดยะลา
VC 4 : ส่งเสริมการพัฒนาสุขภาวะของประชาชนทุกระดับวัย						
CSF 4.1 การส่งเสริมความรู้ทักษะการเลี้ยงดู และสุขอนามัยทารก เช่น พัฒนา คุณภาพชีวิตแม่และเด็ก	KPI 4.1.1 จำนวนในการจัดอบรมส่งเสริมความรู้ ทักษะการเลี้ยงดูและสุขอนามัยทารก (6 ครั้งต่อปี)	4.1.1.1 จำนวนในการจัดอบรมส่งเสริมความรู้ ทักษะการเลี้ยงดูและสุขอนามัยทารก	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุข จังหวัดยะลา
	KPI 4.1.2 จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมอบรม การส่งเสริมความรู้ทักษะการเลี้ยงดู และสุขอนามัยทารกที่เพิ่มขึ้น (ครั้งละ 100 ราย)	4.1.2.1 จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมอบรม การส่งเสริมความรู้ทักษะการเลี้ยงดู และสุขอนามัยทารก	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	
CSF 4.2 การดูแลสุขภาพและป้องกันโรค สำหรับผู้สูงอายุ	KPI 4.2.1 จำนวนโครงการการดูแลสุขภาพและ ป้องกันโรคสำหรับผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น (ปีละ 2 โครงการ)	4.2.1.1 จำนวนโครงการการดูแลสุขภาพ และป้องกันโรคสำหรับผู้สูงอายุ	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุข จังหวัดยะลา

ตารางที่ 30 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 5 : การเฝ้าระวัง/ป้องกัน/แก้ปัญหา/การจัดการโรคระบาด/ติดต่อ						
CSF 5.1 เฝ้าระวังโรคติดต่อในพื้นที่ เช่น การควบคุมและป้องกันโรคระบาด ในพื้นที่ สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดยะลา	KPI 5.1.1 จำนวนผู้ป่วยที่เป็นโรคติดต่อที่ลดลง (ร้อยละ 10 ของผู้ป่วยที่เป็นโรคติดต่อ ในจังหวัดยะลา)	5.1.1.1 จำนวนผู้ป่วยที่เป็นโรคติดต่อที่ลดลง	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุข จังหวัดยะลา
VC 6 : ส่งเสริมพัฒนาอาชีพ/การมีงานทำ/รายได้						
CSF 6.1 พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงาน ในสาขาที่จำเป็น เช่น การพัฒนา ศักยภาพแรงงานไทยเพื่อรองรับ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	KPI 6.1.1 จำนวนโครงการที่จัดฝึกอบรมพัฒนา คุณภาพฝีมือแรงงานในสาขาที่จำเป็น เช่น ศักยภาพแรงงานไทยเพื่อรองรับ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	6.1.1.1 จำนวนโครงการที่จัดฝึกอบรมพัฒนา คุณภาพฝีมือแรงงานในสาขาที่จำเป็น เช่น ศักยภาพแรงงานไทยเพื่อรองรับ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	ศูนย์พัฒนาฝีมือ แรงงาน
CSF 6.2 ลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่โครงการ แนะแนว อาชีพเพื่อการมีงานทำ	KPI 6.2.1 จำนวนประชากรที่ว่างงานลดลง	6.2.1.1 ร้อยละของประชากรที่มีงานทำ	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.ท้องถิ่นจังหวัด ยะลา
VC 7 : การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่มีระบบสาธารณูปโภคที่ดี						
CSF 7.1 การพัฒนาเมืองให้น่าอยู่เพื่อให้ประชาชน อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีคุณภาพ เช่น โครงการเสริมสร้างความเข้มแข็ง และการมีส่วนร่วมของเครือข่าย ชุมชนและท้องถิ่นในการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	KPI 7.1.1 จำนวนโครงการการเสริมสร้างความ เข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเครือข่าย ชุมชนและท้องถิ่นในการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	7.1.1.1 จำนวนโครงการการเสริมสร้างความ เข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของ เครือข่ายชุมชนและท้องถิ่นใน การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.5.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็น

ปัญหาสำคัญ “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ด้านการศึกษา สุขภาพ และอาชีพ (Critical Issue : การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต) มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 13 รายการ และในปัจจุบันมีการจัดเก็บรายการสถิติทางการดังกล่าวทั้งหมดแล้ว โดยมีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 31 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ(%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6	VC 7
		(2 CSFs, 2 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(2 CSFs, 3 KPIs)	(1 CSF, 1 KPI)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(1 CSF, 1 KPI)
1. รายการสถิติที่มีการ จัดเก็บเป็นปกติ	13 (100%)	2	2	2	3	1	2	1
2 รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มี การจัดเก็บ ต้อง พัฒนาการจัดเก็บต่อไป	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	13 (100%)	2	2	2	3	1	2	1

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

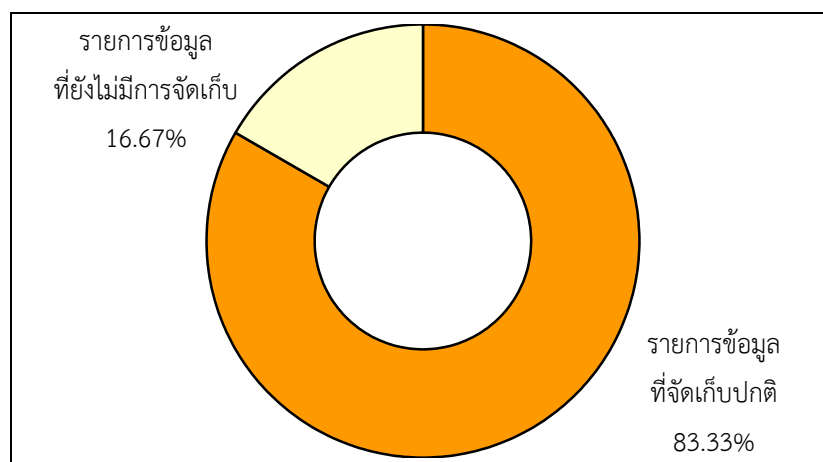
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน

จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริม พัฒนา แปรูปผลผลิตทางการเกษตร
ทุเรียนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและการส่งออกสู่ AEC ตอนใต้ ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ ทุเรียน มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 18 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 15 รายการ คิดเป็นร้อยละ 83.33
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 3 รายการ คิดเป็น ร้อยละ 16.67

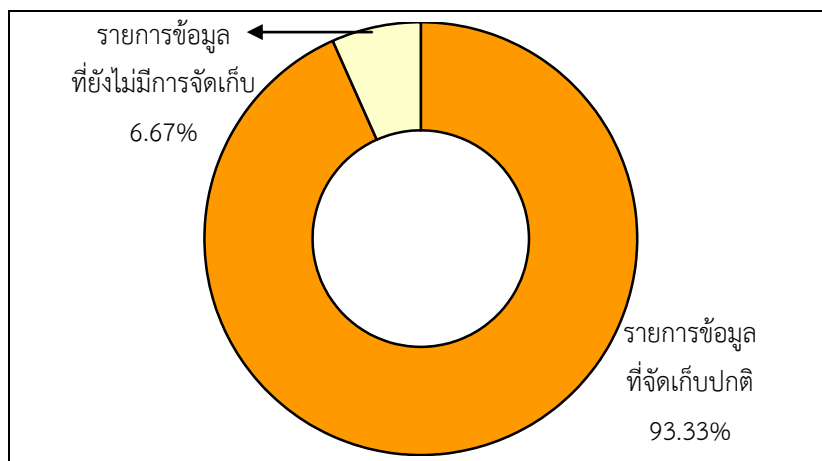
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรมเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ผลลัพธ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 15 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 14 รายการ คิดเป็นร้อยละ 93.33
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 1 รายการ คิดเป็น ร้อยละ 6.67

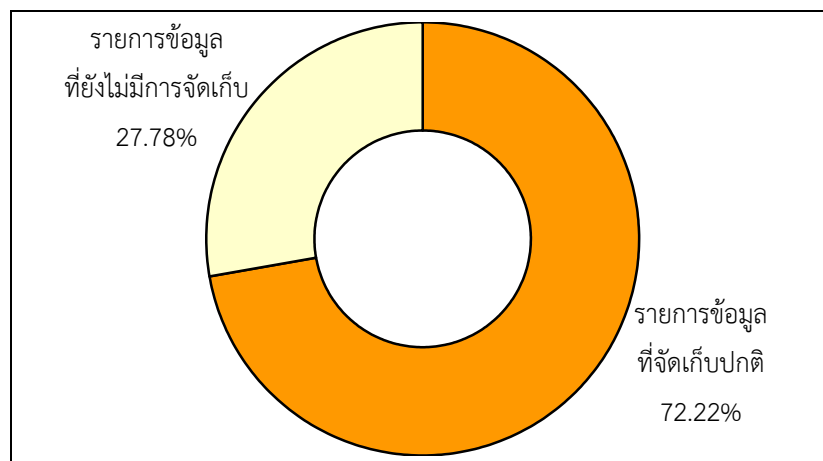
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนามาตรฐานสินค้า OTOP สู่อสากล ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ สินค้า OTOP มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 18 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 13 รายการ คิดเป็นร้อยละ 72.22
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 5 รายการ คิดเป็น ร้อยละ 27.78

แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

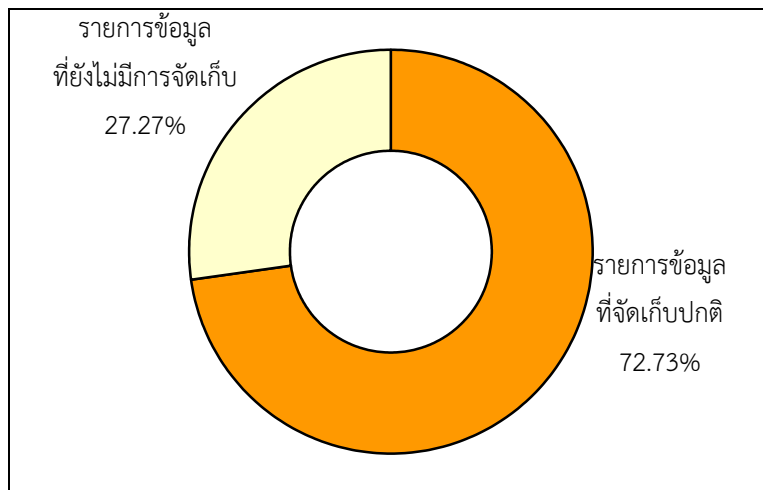

4.1.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : เสริมสร้างยะลาสันติสุขหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ หมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 11 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 8 รายการ คิดเป็น ร้อยละ 72.73

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 3 รายการ คิดเป็น ร้อยละ 27.27

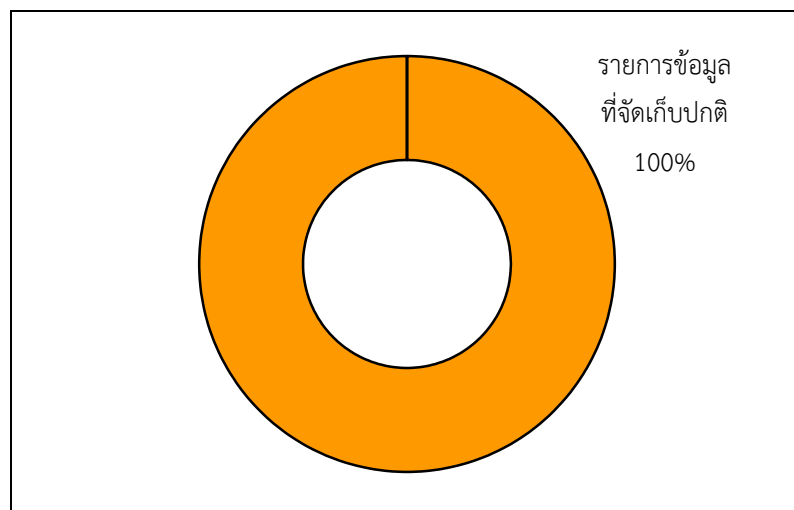
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

4.1.5 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ด้านการศึกษา สุขภาพ และอาชีพ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 13 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 13 รายการ คิดเป็น ร้อยละ 100
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

แผนภาพที่ 6 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

คณะทำงานขอเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการด้านการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ ในระยะยาว 4 ปีข้างหน้า ควรมีการดำเนินกิจกรรมดังนี้

- 1) ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการสถิติทางการ (กลไกประสานงาน บุคลากร และงบประมาณ-ข้อมูลจากคณะกรรมการสถิติสาขา)
- 2) ด้านการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ (การเติมเต็ม data gap การลดความซ้ำซ้อน การประเมินคุณภาพ- ข้อมูลจากคณะกรรมการสถิติสาขา)
- 3) ด้านการพัฒนาคุณภาพของข้อมูลและการประสานข้อมูลมหภาค (การรวบรวมข้อมูลมหภาคที่เกี่ยวข้องกับการค้า การลงทุนและโลจิสติกส์-ข้อมูลจากกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เป็นต้น)

รวมทั้ง จังหวัดควรสนับสนุนให้มีการนำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปี โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นเครื่องมือหลักในการตัดสินใจและพัฒนา แทนการตัดสินใจด้วยประสบการณ์ ทั้งนี้ควรมีการจัดระบบการเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญทั้งระดับกลุ่มจังหวัดและระดับจังหวัด โดยในระดับจังหวัด สำนักบริหารยุทธศาสตร์จังหวัด ดำเนินการเกี่ยวกับ

- การจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล
- การจัดทำคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน
- การจัดทำหน้าที่รับผิดชอบตามตัวชี้วัด และผู้จัดเก็บข้อมูล
- การจัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับเจ้าของข้อมูล
- การจัดอบรม/ประชุม ชี้แจง ทำความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวล

ผลข้อมูล และการใช้วิธีประสานงานเพื่อรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบ

ตารางที่ 32 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก

[illegible]

ตารางที่ 32 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

[illegible]

บรรณานุกรม

คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการจังหวัดยะลา (ก.บ.จ.). (2556). แผนพัฒนาจังหวัดยะลา 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561).

ดร.สุรัชย์ ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก เอกสารประกอบการบรรยาย “จังหวัดอัจฉริยะต้นแบบ” การพัฒนาจังหวัดนครนายก เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และเติบโตอย่างยั่งยืน” (พฤศจิกายน 2555)

นิตยสาร eLEADER. ประจำเดือน NOVEMBER 2012. ขับเคลื่อน Smart Province วางเป้าก้าวสู่โครงการระดับชาติ, (หน้า 50-51)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) 2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์ 3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ 4. อุตสาหกรรมการผลิต 5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน 6. การบริการและการ ท่องเที่ยว	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองน่าอยู่ 8. การพัฒนาสุขภาวะ 9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ 10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว 11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) 13. การบริหารจัดการน้ำ 14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารูปแบบประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยวจากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

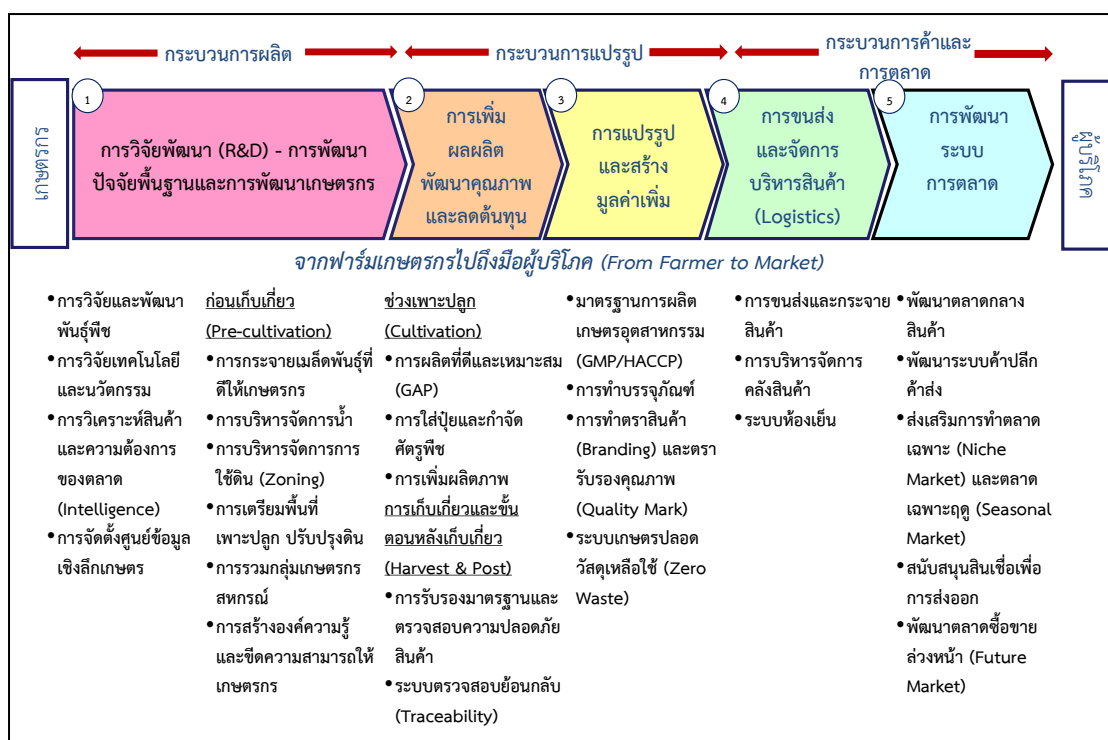
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขั้นตอนก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุมูลค่าสัมพัทธ์ในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าข้าวมาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลผลิต (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนากิจการประมงนอกระบบน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

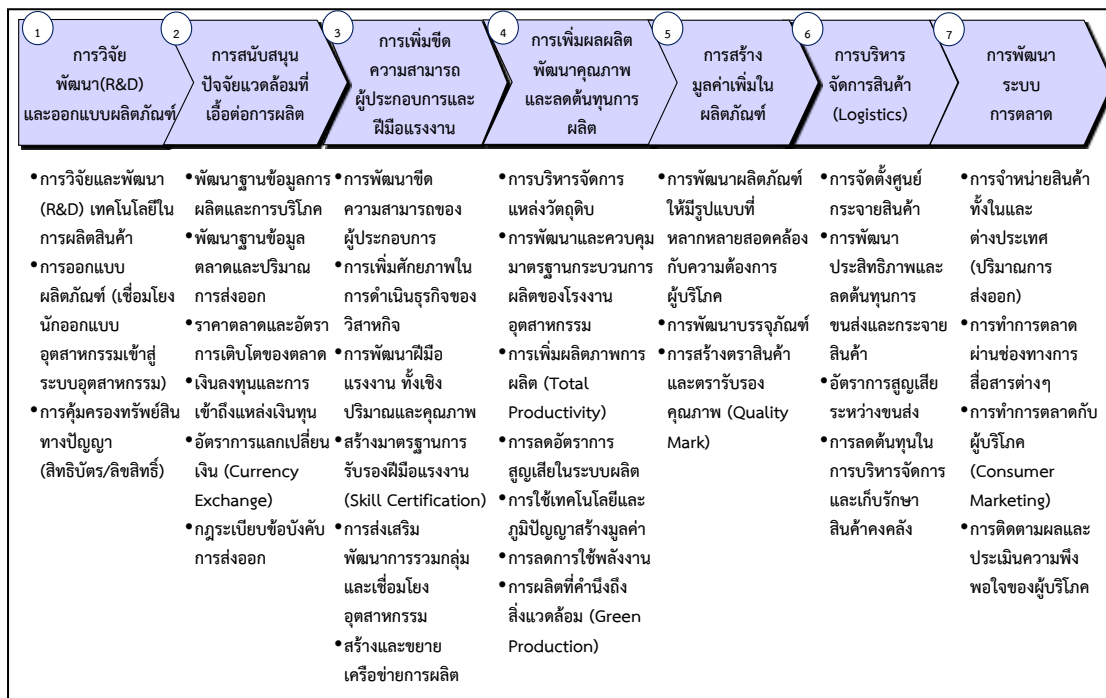

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

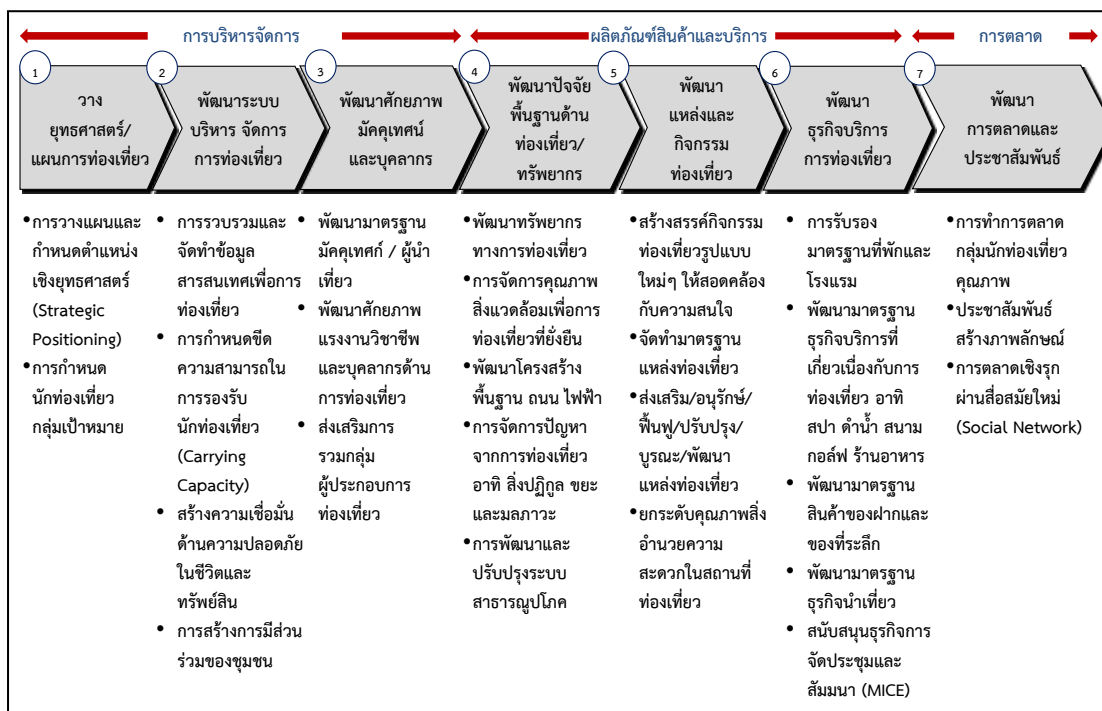
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	• ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	• ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีผู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

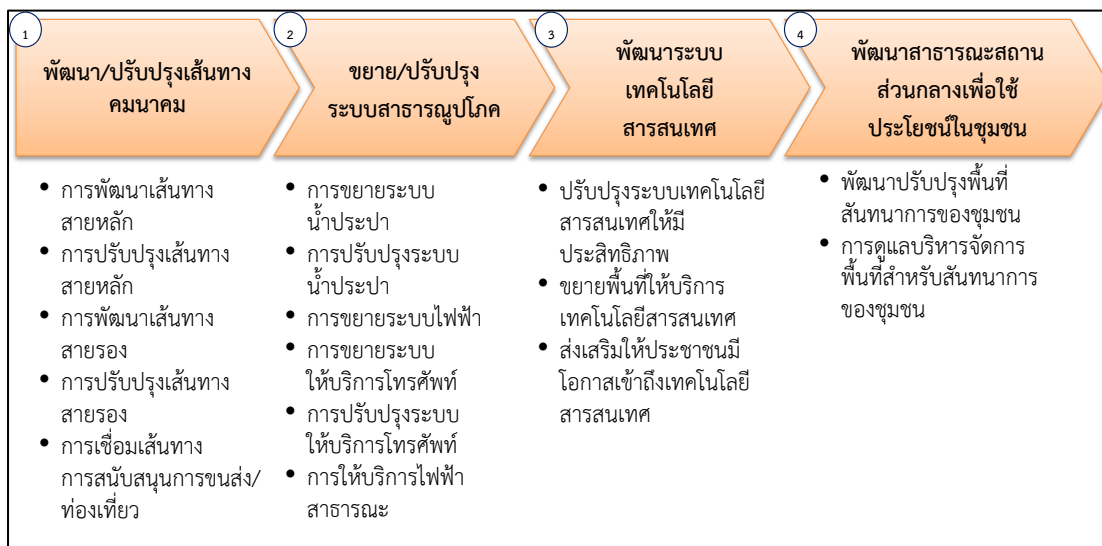
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในด้านการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

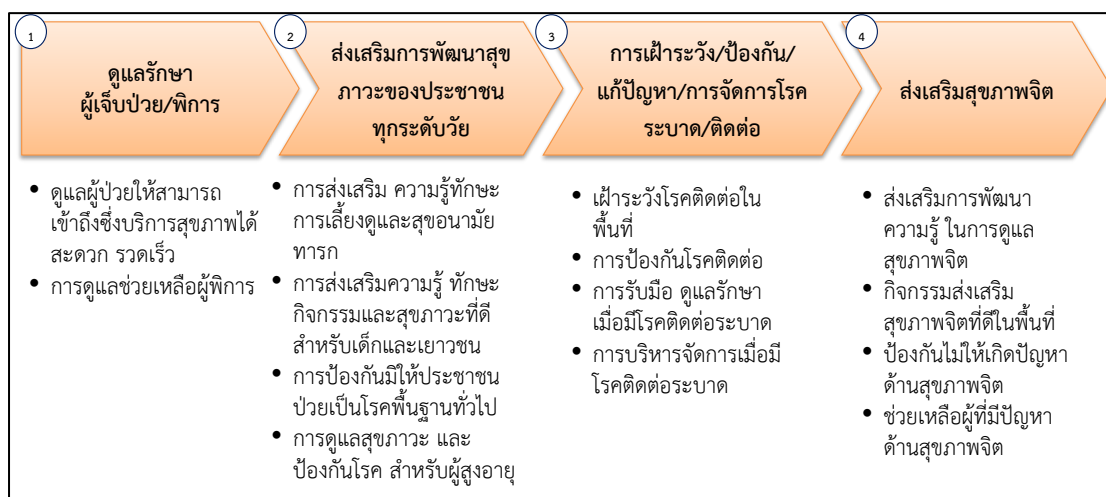
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทันห่วงที่
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสภาวะที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

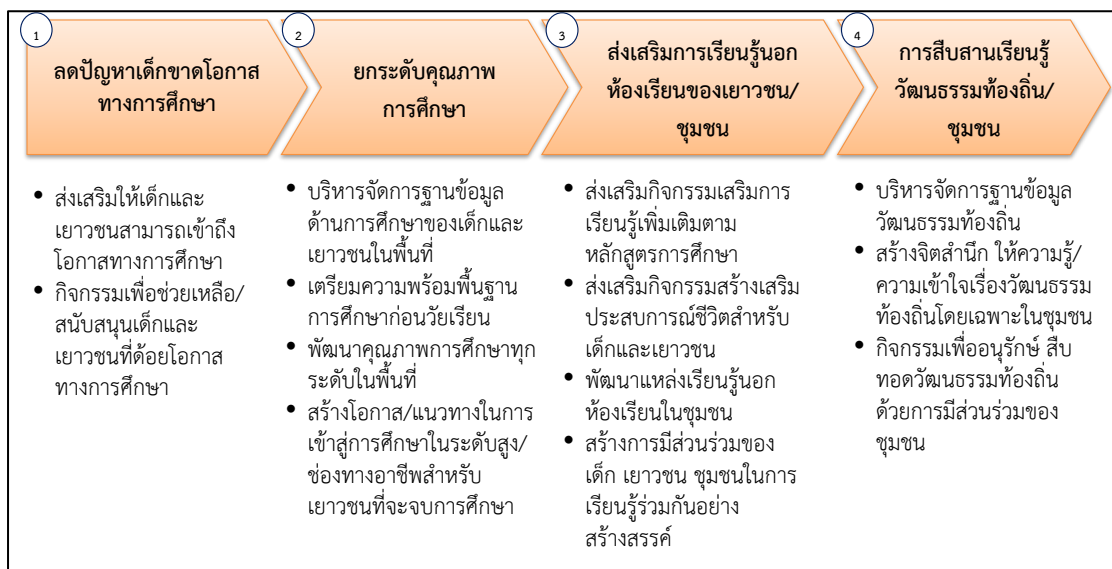
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษาก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาลึกซึ้งและไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่ช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจากวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่นในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหการว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาวะของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

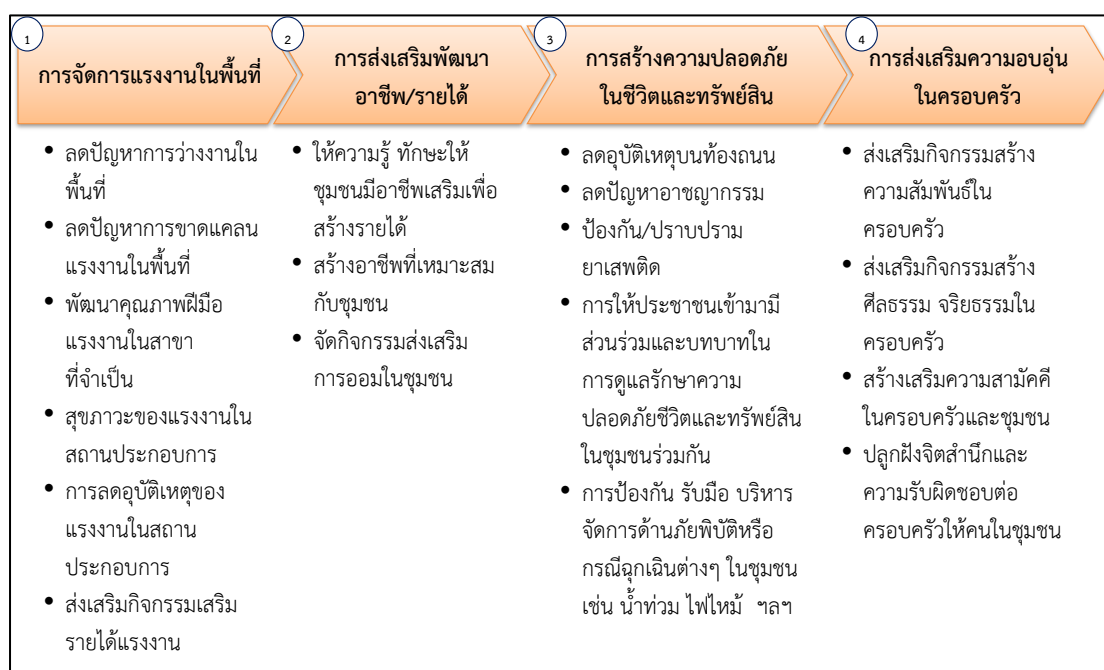
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผน เพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลย เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่น และร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

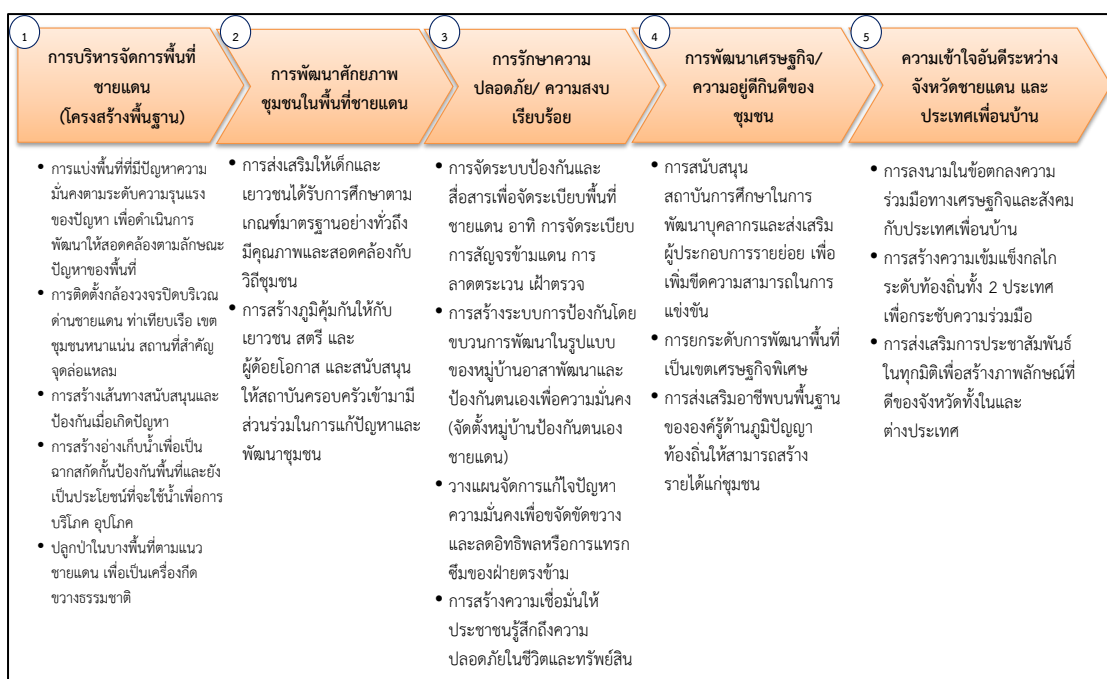
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เร่งรัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนการจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตกตวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาล สุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

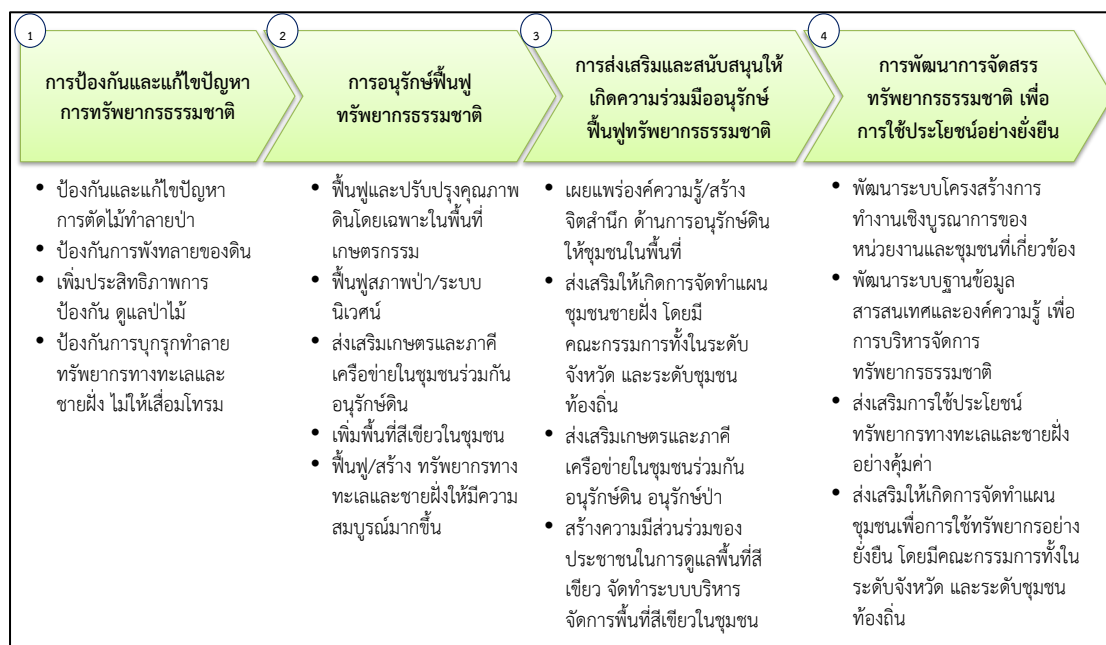
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน ฟื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

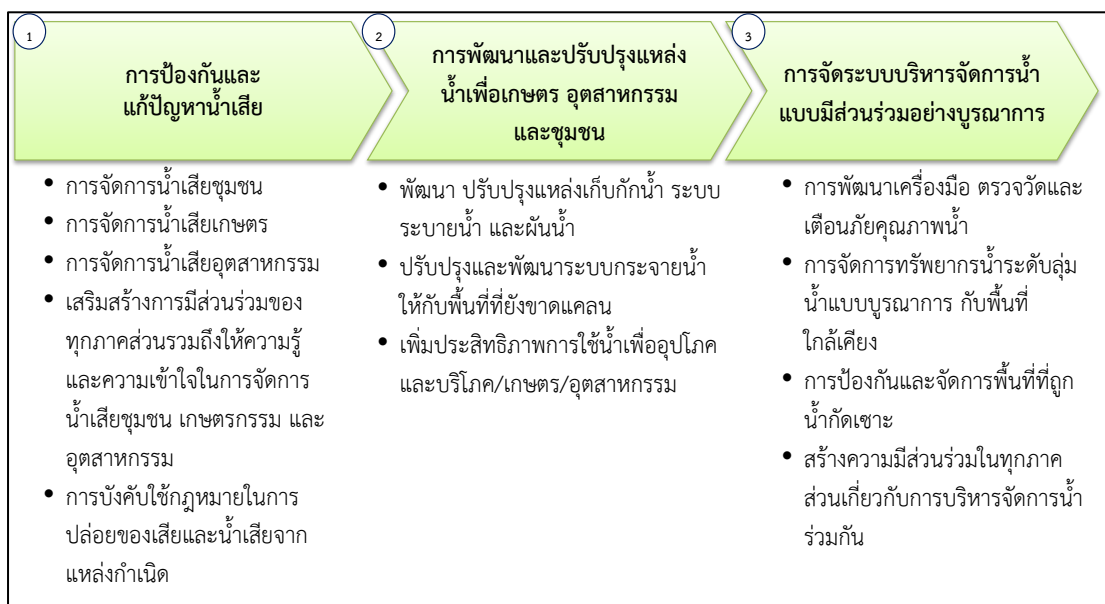
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

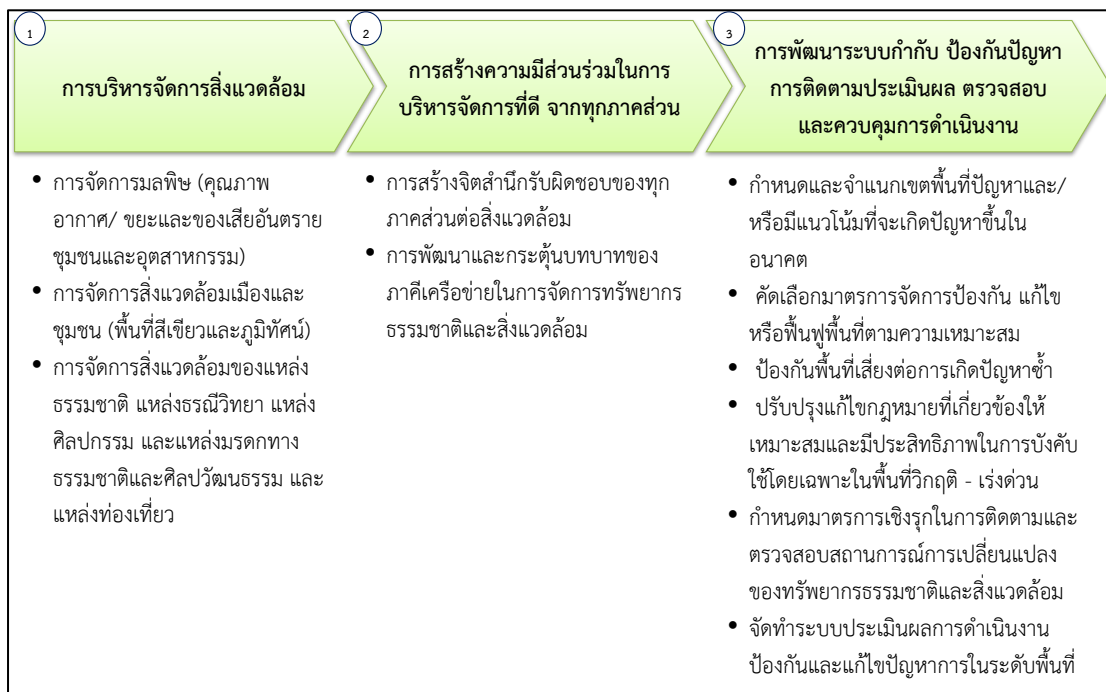
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบต่อทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ
(Smart Province)

ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (P : Gross Provincial Product)			
ตัวชี้วัดที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมเพิ่มขึ้น			
1. การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)			
2. การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น		อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้า และบริการ
		นนทบุรี	มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น
		นครพนม	อัตราการขยายตัวภาคการค้าการลงทุนในจังหวัด
3. คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น	อัตราการย้ายถิ่น		
	อัตราการย้ายถิ่นสุทธิ		
	ร้อยละของการย้ายถิ่น จำแนกตามสาเหตุการย้ายถิ่น		
2. รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี ของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (I : Per Capita Income)			
ตัวชี้วัดที่ 2 : รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)	ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ (ต่อ)	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	ร้อยละของพนักงาน		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
2. การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)	จำนวนอาคารโรงงานที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างใหม่ (หลัง)		
	อัตราการขยายตัวของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่		
	อัตราการขยายตัวของสิ่งก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการขยายตัวของพื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน		
3. การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชากร 6 ปีขึ้นไปที่เคยจองหรือซื้อสินค้า และบริการทางอินเทอร์เน็ต		
	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ล้านบาท)		
	มูลค่ารายรับของการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	บึงกาฬ อุดรธานี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
4. จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว		
	จำนวนครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคนต่อปีเดินทางท่องเที่ยว		
	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคน	สิงห์บุรี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว
5. จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
3. การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (D : Distribution of Income)			
ตัวชี้วัดที่ 3 : การกระจายรายได้เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด			
2. การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
3. การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์ เพิ่มขึ้น			
4. การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่าง เพิ่มขึ้น			
5. การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละ จังหวัด และภูมิภาคอาเซียน เพิ่มขึ้น			
4. ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index)			
ตัวชี้วัดที่ 4 : ดัชนีความผาสุกเพิ่มขึ้น			
1. สุขภาพแข็งแรง	สุขภาพกาย		
	ร้อยละของผู้ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวัน สัมภาษณ์		
	จำนวนครั้งเฉลี่ยที่ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือน ก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของผู้ได้รับบาดเจ็บระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคเบาหวาน		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง		
	ร้อยละของประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี		
	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรที่อายุ 60 ปี		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สุขภาพแข็งแรง (ต่อ)	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรแรกเกิด		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีคน/อุปกรณ์ช่วย จำแนกตามประเภทกิจกรรม		
	<u>สุขภาพจิต</u>		
	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	<u>พฤติกรรมสุขภาพ</u>		
	ร้อยละของผู้สูบบุหรี่		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	อายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่ (ปี)		
	จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวันต่อคน (มวน)		
	ร้อยละของผู้ดื่มสุรา		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย		
	จำนวนวันเฉลี่ยที่ออกกำลังกายต่อสัปดาห์ (ไม่รวมไม่สม่ำเสมอ)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามความถี่ในการทานอาหารในแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ (มีประโยชน์)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่บริโภคอาหารมื้อหลักครบ 3 มื้อ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานต่ำกว่าระดับด้านการศึกษา		
3. ใช้ชีวิตแบบพอเพียง	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย		
4. ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน
		สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
5. มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น	ร้อยละของครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยเป็นวัสดุถาวร		
	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีส้วมถูกสุขลักษณะ		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด		
	สัดส่วนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค
		เลย	การเข้าถึงไฟฟ้า (ร้อยละ)
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
6. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
7. ไม่มีหนี้สิน	สัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้		
	อัตราส่วนหนี้สินต่อรายได้		
8. มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ	ร้อยละของประชากรที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และที่ดิน		
	ร้อยละของผู้ถือครองทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเนื้อที่ถือครอง		
9. มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปา	เลย	การเข้าถึงน้ำประปา
		บุรีรัมย์	ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปาเพิ่มขึ้น
10. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่าไม่แหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
11. อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี			
12. มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน			
13. ไม่มีความผิด			
14. ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
15. ได้รับการบริการของรัฐที่ดี	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
	- บัตรประกันสุขภาพ (บัตรทอง)		
	- ประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทน	ปัตตานี	ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น
		เลย	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		บุรีรัมย์	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		สุรินทร์	ร้อยละของประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม
		กำแพงเพชร	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		อุทัยธานี	ร้อยละของกำลังแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม
	- สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		
16. ได้รับการคุ้มครองรักษาสีต	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
	ร้อยละของคนที่ได้เบี้ยคนพิการ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 - 15 ปี ที่เข้ารับการศึกษภาคบังคับ (ม.ต้น)		
17. มีจิตอาสา	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือโดยไม่ไ้ญาติ		
18. เลี้ยงลูกได้ดี	ขณะตั้งครรภ์		
	ร้อยละของสตรีที่ฝากครรภ์		
	ร้อยละของสตรีอายุ 15 - 49 ปี ที่ได้รับการดูแลระหว่างตั้งครรภ์โดยผู้มีความชำนาญ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการตรวจครรภ์อย่างน้อย 1 ครั้ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่มีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับประทานยาบำรุงเลือด (ยาธาตุเหล็ก) ตามแพทย์สั่ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อ HIV		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) ที่สามีได้รับคำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับการดูแลแม่และบุตรจากบุคลากรสาธารณสุข		
	การคลอด		
	ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่คลอดโดยผู้มีความชำนาญ		
	ร้อยละของสตรีที่คลอดบุตรโดยบุคลากรทางสาธารณสุข		
	ร้อยละของหญิงอายุ 15 - 49 ปี ที่มีบุตรคนสุดท้องที่ยังมีชีวิตอยู่อายุ 2 - 11 เดือนได้รับการดูแลหลังคลอดครบ 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	วัยทารก		
	ร้อยละของทารกที่มีน้ำหนักแรกคลอดต่ำ		
	ร้อยละของทารกอายุ 0 - 5 เดือน ที่ดื่มนมแม่อย่างเดียว		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของทารกแรกเกิดอายุ 2 - 11 เดือน ที่รับการดูแลหลังคลอด 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว (เฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือน)		
	ร้อยละของเด็กอายุ 12 - 23 เดือนที่ได้รับวัคซีนป้องกันโรค		
	ร้อยละของสตรีที่ให้นมลูกภายในชั่วโมงแรกหลังคลอด		
	วัยเด็ก/วัยรุ่น		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ 3 - 24 ปี ที่กำลังเรียนในระบบ		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ไม่เรียนต่อ		
	อัตราการอ่านหนังสือของประชากร		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่เป็นเด็กกำพร้า		
	ดัชนีพัฒนาการของเด็กปฐมวัย		
19. ครอบครัวอบอุ่น	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปี ที่อยู่อาศัยกับพ่อแม่		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
20. จิตใจเบิกบาน	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	ร้อยละของประชากรที่มีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป		
5. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)			
ตัวชี้วัดที่ 5 : ค่าใช้จ่ายการบริหารงานลดลง			
1. บุคลากร			
2. มอบอำนาจและกระจายอำนาจ			
3. ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง			
4. ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์			
5. ลดการเดินทาง			
6. ลดเวลาการปฏิบัติ			
7. จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)			
8. ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร			

ตัวชี้วัดสังคมคุณภาพ (PARKS)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม : Peaceful			
1. P : สันติสุข คือ เป้าหมาย			
1. เข้าใจในสัจธรรมทุกคนเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น			
2. เชื่อในกฎแห่งกรรม			
3. ยอมรับความแตกต่างในสถานะ			
4. สามัคคีและความพร้อมเพรียงกัน			
5. โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม่ไม่ไยญาติ		
6. ปลอดภัยเสพติด และอบายมุข	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
7. ปลอดภัยอาชญากรรม และโจรผู้ร้าย	ร้อยละของการประสบเหตุอาชญากรรม	ลพบุรี	ร้อยละของการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีร้ายแรง
8. มีความกตัญญู และรักถิ่น	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ตอบแทนผู้มีพระคุณหรือช่วยเหลือเรา		
9. ร่วมกันรับผิดชอบให้สังคมอยู่ได้ เราจึงจะอยู่ได้	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ทิ้งขยะในที่สาธารณะ		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้าน		
10. ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไปที่ไม่แข่งคิว		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ : Adjustment			
2. A : ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อรักษาสันติสุข			
1. กำหนดกฎและวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน			
2. ยอมรับผิดและแก้ไขปรับปรุง			
3. มีความกรุณาและให้อภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
4. มีความเมตตาและให้ความช่วยเหลือ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อสาธารณกุศลของศาสนาพุทธต่อคนต่อปี (บาท)		
5. ชื่นชมยินดีในความสำเร็จของเพื่อนบ้าน			
6. มีความสงบกาย สงบใจ และยอมรับกับทุกขัณภัยที่ประสบ	ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา		
7. เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เอาแต่ใจตนเอง			
8. มีการประนีประนอมและใช้สันติวิธี			
9. ไม่หุบปาก กล่าวเชิฐความจริง ทุกอย่างพูดจากันได้			
10. ทุกปัญหามีทางออกด้วยสันติวิธี ถอยกันคนละก้าว			
3. เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน : Reason			
3. R : ใช้เหตุผลยึดความถูกต้อง			
1. ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก			
2. ใช้หลักประชาธิปไตยเคารพเสียงส่วนใหญ่			
3. ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย ปรับความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือเยียวยา			
4. ค้นหาสาเหตุ แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด			
5. ยอมรับความเห็นที่แตกต่าง			
6. ค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ หาทางออก และประเมินผลกระทบ			
7. ให้ความรู้และโอกาสแก่ทุกฝ่ายโดยเท่าเทียมกัน			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
8. เคารพในสิทธิของแต่ละบุคคล			
9. ประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค อยู่ตลอด			
10. ชี้แจงข้อมูลและประชุมร่วมกันอยู่เป็นเนืองนิจ			
4. เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต : Knowledge			
4. K : หมั่นศึกษาหาความรู้และเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้			
1. จำนวนและระดับการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทย	ร้อยละของประชากรที่อ่านออกเขียนได้		
2. จำนวนและระดับการศึกษาในแต่ละชั้น	ร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา		
3. จำนวนและระดับการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ	ร้อยละของประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้		
	ร้อยละของประชากรที่สามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้		
4. จำนวนและระดับการใช้ Internet	ร้อยละของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	นครนายก	อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชนเพิ่มขึ้น
		ระนอง	ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
		เลย	อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร (ร้อยละ)
5. จำนวนและระดับการศึกษาต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต			
6. จำนวนและระดับการเป็นผู้รักการอ่าน			
7. จำนวนและระดับรักการคิดและเขียน			
8. จำนวนและระดับการค้นหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ			
9. จำนวนและระดับการเข้าฝึกอบรมเพิ่มเติม			
10. จำนวนและระดับการศึกษาดูงานเพิ่มเติม			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
5. พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ : Sufficiency			
5. S : การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและก้าวสู่ชีวิตที่เจริญ			
1. มีอาชีพเหมาะสมกับความรู้	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานตําระดับด้านการศึกษา		
2. มีการลงทุนประกอบอาชีพสอดคล้องกับทรัพย์สินที่มีอยู่			
3. ประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			
4. มีรายรับสุทธิเหมาะสมกับการดำรงชีพ	สัดส่วนคนจน		
5. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		
6. เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน			
7. ให้อภัยและปลดปล่อยศัตรู	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงใจ		
8. เลี้ยงลูกด้วยปัญญา			
9. จัดทำมรดกไว้อย่างเหมาะสม			
10. ระลึกถึงความตายและเตรียมพร้อมสู่ความตาย			

ภาคผนวก ค

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน :
- สาขา :
- หมวด :
- หมู่ (ถ้ามี) :
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) :
- ชื่อสถิติทางการ :

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล :
- ระดับการนำเสนอ :
 - ☐ ประเทศ ☐ ภาค ☐ จังหวัด ☐ อำเภอ ☐ ตำบล
 - ☐ เขตการปกครอง ☐ อื่นๆ (ระบุ)

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ รายชั่วโมง ☐ รายวัน ☐ รายสัปดาห์ ☐ รายเดือน
 - ☐ รายไตรมาส ☐ ราย 6 เดือน ☐ รายปี ☐ ราย 2 ปี
 - ☐ ราย 3 ปี ☐ ราย 5 ปี ☐ ราย 10 ปี ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
 - ☐ เผยแพร่ได้ ☐ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ)
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
 - ☐ เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ)
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
 - ☐ ไทย ☐ อังกฤษ ☐ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ สัมภาษณ์
 - ☐ สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
 - ☐ ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
 - ☐ ขนาดตัวอย่าง.....
 - ☐ อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
 - ☐ ทะเบียน
 - ☐ รายงาน
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
 - ☐ คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
 - ☐ .doc, docx ☐ .xls, .xlsx ☐ .csv ☐ .pdf ☐ .txt
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
 - ☐ ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
 - ☐ Oracle ☐ DB2 ☐ MS SQL ☐ My SQL
 - ☐ อื่นๆ (ระบุชื่อ)
 - ☐ รูปแบบอื่นๆ (ระบุ)

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง :
 กรม/หน่วยงาน :
 สำนัก/ศูนย์/กอง :
 กลุ่ม/ฝ่าย :
 ชื่อผู้รับผิดชอบ :
 ตำแหน่ง :
 โทรศัพท์ :
 โทรสาร :
 E-mail address :

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : โทรศัพท์ : เว็บไซต์ : e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ง

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

